

શ્રીમદ્દિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુચ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ

ૐ | સેવ્યઃ સદા સદ્ગુરુ કલ્પવૃક્ષઃ | ૐ

જૈનો સંવશ્વતુર્ધા ભવતુ વિવિધસદ્જ્ઞાનસંપાદિલાસી
શ્રેયઃ સામાજિકં યદ્વિલસતુ સતતં તત્ર પૂર્ણપ્રભાવિ ।
ભક્તિ શ્રીમદ્ગુરુણાં પ્રસરતુ હૃદયે ભાવપૂર્ણપ્રકાશ
'આત્માનન્દ પ્રકાશ' હામિલષતિ સદા માસિકં ચેતસીતિ ॥૧॥

પુ. ૧૬. } વીર સં. ૨૪૪૪-કાર્તિક. આત્મ સં. ૨૩ } અંક ૪ થો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.	નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ
૧	શ્રીપ્રભુ સ્તુતિ.	૮૧	૭	ચારિત્ર અંધારણુ.	૯૧
૨	કેટલાક પ્રસ્તાવિક શ્લોકો.. ...	૮૨	૮	જૈન સમાજ સેવા અને શ્રાવકક્ષેત્રની	
૩	અહિંસા અથવા દયા	૮૩		ઉન્નતિ માટે કેવા પ્રયત્નની જરૂર છે. ૯૭	
૪	ગચ્છનાયક કોણુ હોઈ શકે ? ...	૮૪	૯	પ્રકીર્ણ.	૧૦૨
૫	આપણી આધુનિક ચાલતી સ્થિતિ		૧૦	અંધાવલોકન... ..	૧૦૨
	સુધારી લેવાની ખાસ જરૂર. ...	૮૫	૧૧	પુસ્તક પહેાંચ.	૧૦૩
૬	સ્વાશ્રયી બનો.	૮૭	૧૨	વર્તમાન સમાચાર... ..	૧૦૪

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) દપાલ અર્થ આના ૪.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લલુભાઈએ છ

નીચેના ગ્રંથો છપાવવા માટે (ભાષાંતર) તૈયાર થાય છે.

(પ્રસિદ્ધ કરવા માટે જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યના ઉત્તેજન માટે સહાયની અપેક્ષા છે.)

૧. શ્રી દાનપ્રદીપ (મહોપાધ્યાય શ્રી ચારિત્રગણી કૃત) દાનગુણનું સ્વરૂપ અને કથાએ સહિત જણાવનાર.
૨. શ્રી મહાવીરચરિત્ર (શ્રી નેમીચંદ્ર સૂરિ કૃત) આ ગ્રંથ ધણો પ્રાચીન છે ખારમા સૈકામાં તે લખાયેલાં છે પાટણના ભંડારની તાડપત્ર પ્રત ઉપરથી અમોએ મૂલ છપાવેલ છે. અપૂર્વ ચરિત્ર છે.
૩. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર (શ્રી જ્ઞાન સાગર સૂરિ કૃત)
૪. શ્રી ઉપદેશ સપ્તતિકા (શ્રી સોમધર્મગણિ વિરચિત)
૫. શ્રી ગુરુગુણરત્નાકર

ઉપરના ગ્રંથો રસીક બોધદાયક અને ખાસ પઠન પાઠન કરવામાં ઉપયોગી છે. તેટલુંજ નહિ પરંતુ વાચકોને આનંદ સાથે ધર્મનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવા છે દરેક ગ્રંથોનું ગુજરાતી ભાષાંતર તૈયાર થાય છે. દ્રવ્ય સહાયની અપેક્ષા (જરૂર) છે. જ્ઞાનોદ્ધાર કરવાના ઉત્સાહી બંધુઓએ આવા જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને સહાય આપી મળેલ લક્ષ્મીને સાર્થક કરવાનું છે. વર્તમાન સમયમાં ધર્મના આવા સારા સાર ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરી કરાવી ધર્મનો ફેલાવો તે વડે કરવાની આ અમૂલ્ય તક છે.

બહોળા પ્રમાણમાં મુનિમહારાજોએ, સાંખી મહારાજ અને જ્ઞાન ભંડાર વીગેરે જે (વગર કિંમતે) ભેટ અપાય છે શહાય આપી ખાસ જે આવે તે તેવાજ જ્ઞાન ખાતામાં તેનો ઉપયોગ થાય છે લાભ લેવા જેવું છે. કીંમત.

સંસ્કૃત ગ્રંથો.

નીચેના ગ્રંથો હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયા છે.

- ૧ ધર્માભ્યુદય નાટક સંસ્કૃતમુક્તાવળી.
- ૨ પંચનિગ્રંથી પ્રજ્ઞાપના તૃતીય પાઠ
- ૩ રત્નશેખરી કથા (પાસ્ત).
- સંપ્રહણી સટીક.
- ૪ દાન પ્રદીપ.
- ૫ બૃહત સંઘયણી મોટી ટીકા.

ઉપરના પાંચ સંસ્કૃત ગ્રંથો તૈયાર થયા છે. મુનિમહારાજ તથા જ્ઞાનભંડાર વગેરેને પ્રથમ મુજબ (સલાના ધારા મુજબ) તેઓશ્રીના સમુદાયના વડિલ કે ગુરુમહારાજની મારફત કાઠપણુ શ્રાવકનું નામ લખી મોકલવું જેથી પોસ્ટેજ પુરતા પૈસાનું વી. પી. કરી ભેટ મોકલવામાં આવશે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો જેઓ સંસ્કૃત તથા માગધી ભાષાના ગ્રંથોના અભ્યાસી છે અને દશમ. તેમણે પણ ભેટ મંગાવવા અને જે જે બંધુઓને આ ગ્રંથો ઉપયોગી નથી, તે અચલિત છે. આમણમાં મુનિમહારાજોને ભેટ પ્રથમ મુજબ આપીશું, જેથી તે રીતે તે નિર્ણય કરવામાં આવેલા લાભ પ્રાપ્ત થશે.

પુરૂષોત્તમ ગીતાલાઇ.

શ્રી આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

પ્રહરિ રાગદ્વેષમોહાયજિનૂતેન સંસારિજન્તુના
શારીરમાનસાનેકાતિકટુકણ્ડઃસ્વોપનિષાત-
પોનિતેન તદપનયનાય હેયોપાદેય-
પદાર્થ પરિજ્ઞાનેયત્નો વિધેયઃ॥

પુસ્તક ૧૬] વીર સંવત્ ૨૪૪૪, આશ્વીન આત્મ સંવત્ ૨૩. [અંક ૩ જો.

શ્રી પ્રમુસ્તુતિ.

(મંદાકાંતા.)

પૂર્ણાન્દે, અનુપમ કૃપાસાગરે, જે પ્રકાશે,
દોષો સર્વે ખલ કરમના જે કરે નષ્ટ ભારે;
ભાવે છે જે ભવભય હરી ભાવના નિત્ય ભાવે,
એ જ્ઞાનીના ભવિજન કરો સર્વદા ગુંથુ ગાન.

V. M. Shah.

૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેટલાક યજ્ઞાવલિ ક શ્લોકો.

પદ્માત્મક ભાષાંતર સહિત.

લે:—શ્રીયુત કુબેરલાલ અંબાશંકર વિવેકી. (ભાવનગર).

સંતપ્રાયસિ સંસ્થિતસ્ય પયસો નામાપિ ન શ્રયતે,
મુક્તાકારતયા તદેવ નલિનીપત્રસ્થિતં રાજતે ।
સ્વાત્યાં સાગરશુક્તિ સંપુટગતં તજ્ઞાયતં મૌલિકમ્,
પ્રાયેણાધમમધ્યમોક્તમ ગુણાઃ સસર્ગતો જાયતે ॥

(ભુજંગી.)

પડે તમ લોહા પરે વારિ જ્યારે, રહે નામ કે ડામ તેનું ન ત્યારે;
પડે પદ્મપત્રે કદિ તેજ વારિ, દિસે આકૃતિ મોતીના તુલ્ય સારી.
કદિ સ્વાતિ નક્ષત્રમાં લાલકારી, પડે સાગરે ક્ષીપમાં તેજ વારી;
ખને તો ખરે ત જ મોતી અમૂલ્ય, કંડા કોણ છે શ્રેષ્ઠ સંસર્ગ તુલ્ય.
ગુણો નેષ્ટ સામાન્ય કે શ્રેષ્ઠ તેમ, મળે ભાઈ! સંસર્ગે જલજ જ્યેમ;
કરો સુર તે માટ સૌ સંગ સારો, રૂડી ધીંગળા ના કરાવે વિસારો.

યાવત્સ્વસ્થમિદં શરીરમરુજ યાવજરા પૂરતો,
યાવચ્ચેન્દ્રિય શક્તિરપ્રતિહતા યાવન જ્યાં નાયુપાઃ ।
આત્મશ્રેયાસિ તાવદેવ વિદુષા કાર્યઃ પ્રયત્નો મહાન,
સંદીપે ભવને પ્રકૃષ્ણ સ્વનન પ્રત્યુદયમ કીલ્બશઃ ॥

(છપ્પો.)

જ્યાં સૂધી છે સ્વસ્થ શરીર આ સાચું વાવડું;
જ્યાં સૂધી છે દૂર જરાનું ઘાતુ તુલ્ય જાણું;
જ્યાં સૂધી છે સર્વ ઇન્દ્રિયો શક્તિવાળી,
જ્યાં સૂધી આયુષ્યતાણી અવધિ નથી આળી;
આત્મકલ્યાણ સમજૂ જનો ત્યાં સૂધી સાધી લીધો,
આગ લાગે દૂષ ખોદવો—ઉદ્ધમ અન્ય અવળો કીધો.

કચિદ્ભૂમૌ શય્યા કચિદપિ ચ પયંક શયનં,
કચિન્દ્વાકાહારઃ કચિદપિ ચ શાલ્યોદન રુચિઃ ।

અહિંસા અથવા દયા.

૯૩

કચિત્કંથા ધારી કચિદપિ ચ દિવ્યાંવર ધરો,
મનસ્વી કાર્યાર્થી ન ગણયતિ દુઃખં ન ચ સુખમ્ ॥

(શિખરિણી.)

પડે સૂવું ભાઈ! કદિક પૃથિવીના પડ પરે,
મળે પર્યટોમાં શયન કરવાનું કદિક રે;
મળે મોંઘા વસ્ત્રો કદિક સજવાને તનપરે,
કદિક કાટી તૂટી શરીર પર કંથા નહિં અરે.
રસાલા મિષ્ટાન્નો કદિક જમવાને બહુ મળે,
કદી લૂણુપાણું ઉદર પુરતું એ નવ મળે;
વથાપિ કાર્યાર્થી ચતુર નર જે હોય જગમાં,
વિવેકેથી નિત્યે સુખ દુઃખ ગણે તે ન મનમાં.
સંત્યજ્ય શૂર્પવત્ દોષાન્ ગુણાન્ ગૃહ્ણતિ પંડિતઃ ।
દોષપ્રાહી ગુણત્યાગી પક્ષોલીવ હિ દુર્જનઃ ॥

(સોરઠો.)

શોધી લે છે સાર, સુપકાસમ સજ્જન સદા;
મૂર્ખો ગ્રહે અસાર, સાર ત્યજી ચારણી પેઠે.

—:(આલુ):—

અહિંસા અથવા દયા.

(લે૦ શ્રીમાન મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.)

ખરી અહિંસા અથવા દયાનું સ્વરૂપ જાણવું પ્રથમ જરૂરનું છે. તોજ દયાનો યથાર્થ લાભ મેળવી શકાય. હિંસા અથવા નિર્દયતા સમજીને તજવાથી અહિંસા અથવા દયાનો લાભ હાંસલ કરી શકાય. તેથી પ્રથમ હિંસાનું લક્ષણ સમજવું જોઈએ. શાસ્ત્રકાર કહે છે કે ‘પ્રમત્ત યોગાત્ પ્રાણુ વ્યપરોપણું’ હિંસા-પ્રમાદ યોગથી પ્રાણુનો અંત કરવો તેનું નામ હિંસા એ સામાન્યતઃ હિંસાનું લક્ષણ છે. તે હિંસા-પરિણામ જેથી નિપજે છે તે પ્રમાદ કયા કયા અને કેટલા કહ્યા છે તે જાણવું જરૂર છે. ૧ અજ્ઞાન, ૨ સંશય, ૩ મિથ્યાત્વ અથવા બુદ્ધિ વિપર્યાસ, ૪ રાગ, ૫ દ્વેષ, ૬ સ્મૃતિભ્રંશ, ૭ યોગ દુઃપ્રણિધાન-મન, વચન, કાયાના દુષ્ટ વ્યાપાર અને ૮ ધર્મનો અનાદર એ આઠ જાતના પ્રમાદ કહ્યા છે. તે તે પ્રમાદવશ કહો કે સ્વચ્છંદ વર્તનવડે એટલે દુષ્ટ વિચાર, દુષ્ટ વચન અને દુષ્ટ આચરણવડે જે

૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વપર પ્રાણનો વિનાશ કરવો તેનું નામ હિંસા, આવી દુષ્ટ હિંસાથી વિરમવું—દૂર રહેવું તેનું નામ અહિંસા અથવા દયા. તેના પશુ અનેક લેદ હોઈ શકે છે. સ્વ-દયા, પર દયા, દ્રવ્ય દયા, લાવ દયા, નિશ્ચય દયા, વ્યવહાર દયા, સ્વરૂપ દયા, હેતુ દયા અને અનુબંધ દયાદિક તેવા પ્રકાર છે. પ્રાણ એ પ્રકારના કહ્યા છે. ૧ દ્રવ્યપ્રાણ અને ૨ લાવપ્રાણ. તેમાં પાંચ ઇન્દ્રિય, મન, વચન અને કાયગળ, શ્વાસોશ્વાસ અને આયુષ્ય એ દશ દ્રવ્યપ્રાણ કહેવાય છે ત્યારે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને વીર્યશક્તિ એ આત્માના લાવપ્રાણ કહ્યા છે. તે તે દ્રવ્ય અને લાવ પ્રાણની પ્રમાદ યોગથી હાનિ નહિ કરતાં સાવધાનપણે રક્ષા અને પુષ્ટિ કરવી તે ખરી દયા અથવા અહિંસા કહી શકાય. અહિંસા અથવા દયાનું યથાર્થ પાલન કરવા ઇચ્છનારે સંયમ અથવા આત્મનિગ્રહ અવશ્ય કરવો જોઈએ. ઇન્દ્રિયનિગ્રહ, કષાયનિગ્રહ, પાપ-અવ્રત નિગ્રહ અને ઇષ્ટ મન, વચન, કાયનિગ્રહ કરવાની ખાસ જરૂર છે. વળી સંયમ અર્થી જીવોએ સંયમની રક્ષા અને પુષ્ટિ નિમિત્તે બાહ્ય અને અભ્યંતર તપનું સેવન કરવું પણ જરૂરનું છે. સંયમવડે નવા કર્મ આવતાં અટકે છે, અને જ્ઞાન સહિત તપથી પુરાણાં કર્મનો ક્ષય થાય છે. એ રીતે આત્મનિગ્રહ કરનાર આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે. શુદ્ધ સ્વાભાવિક જ્ઞાન, દર્શન ચારિત્રાદિકની રક્ષા અને પુષ્ટિ કરવાવડે ઉત્તમ રીતે અહિંસાવ્રતનું આરાધન કરી અંતે અક્ષય સુખ પામી શકાય છે.

ઇતિશમ્.

ગરુડનાયક (ગણી-આચાર્યાદિ) કોણ હોઈ શકે ?

આ એક અતિ ગંભીર અને મહત્વનો પ્રશ્ન ઉકેલવાનો છે. શ્રીમાન હરિભદ્ર સૂરીશ્વર શ્રી પંચવસ્તુ ગ્રંથમાં સ્પષ્ટપણે નીચે મુજબ હકીકત જણાવે છે—

જે મહાનુભાવ સાધુસૂત્ર અને અર્થમાં નિષ્ણાત-નિપુણ હોય, બહુશ્રુત-ગીતાર્થ હોય;

પ્રિયધર્મા અને દ્રઢધર્મા હોય-શ્રુત ચારિત્ર એવા ધર્મ ઉપર અત્યંત પ્રેમ અને આત્માર્પણ કરી શકતા હોય;

અનુવર્તનાકુશળ-સમયોચિત મોક્ષ-ઉપાયના જાણ હોય;

ઉત્તમ જાતિ અને કુળમાં ઉત્પન્ન થયા હોય;

જેના માતપિતા સંબંધી ઉભય પક્ષ નિર્મળ હોય;

ગંભીર-ઉદાર આશયવાળા હોય;

લગ્નિધવંત-સારા અતિશયવાળા, શક્તિવંત-પ્રભાવી, સંગ્રહશીલ અને ઉપગ્રહ નિરત-ગરુડ સમુદાયનો સારી રીતે નિર્વાહ થાય ઉપગરણાદિકનો યથા અવસર

આપણી ચાલતી સ્થિતિ સુધારવાની જરૂર.

૮૫

નિઃસ્વાર્થપણે સંગ્રહ કરનાર તથા સહુને ઉપગાર કરવા દેશનાદિક દેવા સદાય તત્પર રહેતા હોય, જેમણે ક્રિયાકાંડનો સારી રીતે અભ્યાસ કરેલો હોય—અને જે પ્રવચન (શાસન—આજ્ઞા) ઉપર અત્યંત પ્રેમ ધરાવનારા હોય તેવા સમર્થ મહાત્મા ગણનાયક અથવા આચાર્ય હોઈ શકે એ રીતે તીર્થંકર દેવોએ કથેલું છે. તેમજ વળી ગચ્છનાયિકા એવી પ્રવર્તિની પણ આવા ઉત્તમ ગુણવાળી સમર્થ સાધ્વી હોય તેજ હોઈ શકે.

જે ગીતાર્થ—સૂત્ર અર્થ ઉભયમાં નિપુણ હોય;
સમયોચિત સંયમક્રિયામાં કુશળ સાવધાન હોય;
ઉત્તમ કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલ—કુલીન હોય;
ઉત્સર્ગ અપવાદ યથાર્થ સમજનાર હોય;
ઉદાર આશય, ચિર દીક્ષિત અને વયોવૃદ્ધ હોય;

પૂર્વેકૃત ગુણરહિત છતાં જે ગચ્છનાયક પદવી કે પ્રવર્તિની પદવી પાત્રતા રહિત અયોગ્ય જીવને આપે અને પોતાનામાં પાત્રતા ઔઘ્યા વગર ઉક્ત પદવી અંગીકાર કરે તે જિનઆજ્ઞાનો લોપ કરનાર વિરાધક બની સ્વપરનું હિત બગાડે છે. કેમકે, ગૌતમ સ્વામી પ્રમુખ મહાપુરુષોએ ગણધર પદને વહન કરીને એ શબ્દ સાર્થક કર્યો છે. તે મહાપદવી જાણી જોઈને પાત્રહીન—અયોગ્ય જીવમાં જે સ્થાપન કરે છે તેને મહાપાપી—ઉન્માર્ગ પોષક કહ્યો છે. તેમજ જે પ્રવર્તિની શબ્દ આર્યચંદનાદિક મહા સતીઓએ વહી સાર્થક કરેલ છે તે પદવી જાણતા છતાં જે પાત્રહીનતામાં સ્થાપન કરે છે તેને પણ મહાપાપી ઉન્માર્ગ પોષક કહ્યો છે.

સાર—શ્રીમાન્ હરિભદ્ર સરીશ્વર જેવા મહાપુરુષોનાં સર્વમાન્ય પ્રમાણિક વચનનો ભાવાર્થ વિચારી, ભવભીરૂ આત્માર્થી સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકા ખ્યાલ કરી સત્ય હિતકારી માર્ગ આદરવાનો ખપ કરશે તો સ્વપર હિત જરૂર કરી શકશે.

કૃતિશમ્.

આપણી આધુનિક ચાલતી સ્થિતિ સુધારી લેવાની ખાસ જરૂર.

આજકાલ ગતાનુગતિકતા ઘણીજ વધી પડી છે એટલે એકે કર્યું પછી તે ભલું કે ભૂડું, પરિણામે સાફ કે નરતું, ગુણકારી કે વિપરીત તેનો કશો ઉઠા ખ્યાલ કર્યા વગર કે પોતપોતાનો અધિકાર—યોગ્યતા—પાત્રતાદિક તેમજ તે સાથે રહેલી સ્વપરની જવાબદારીનો પૂરતો વિચાર કર્યા વગર એક બીજા તેનું અંધ અનુકરણ

કરવા લાગી જાય છે. ગણી, પંચાસ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય કે પ્રવર્તક પ્રમુખ પદ્વીપ્રદાન કે સ્વીકાર આશ્રી આજકાલ એવી અંધાધુંધી ચાલી રહી છે, એટલુંજ નહિ પણ પંચપરમેષ્ઠી પૈકી પરમ કલ્યાણ સાધવા માટે હેતુરૂપ સામાન્ય શ્રી સાધુપદ પણ તેની યોગ્યતા-પાત્રતાદિક તપાસવાનો કશો ખપ કર્યા વગર જેમ આવે તેમ જેવા તેવાને કેવી રીતે સમારોધી દેવામાં આવે છે તે શાસનનું હિત હૈયે ધરનાર સજ્જનોએ ખાસ વિચારવા જેવું છે. શાસ્ત્રવિહિત માર્ગનો અનાદર કરી સ્વચ્છંદ્યણે ઉક્ત સર્વ કાર્ય કરતાં તેનાં કેવાં વિપરીત પરિણામ પ્રગટ રીતે આવે છે તે ઉપરથી તેનાં ભાવિ પરિણામ માટે અનુમાન ઝાંધી શકાય. શ્રીમાન્ હરિભદ્ર સૂરીશ્વરે પંચાશકાદિકમાં દીક્ષા પ્રકરણ મધ્યે સમકિત, દેશવિરતિ કે સર્વવિરતિ આરોપતાં સામા જીવની પાત્રતા-યોગ્યતા તપાસવા જે ફરમાન કરેલું છે તે આ કાળ માટે વિશેષે ઉપયોગી હોવાનું જણાયું છે. તેની ખાત્રી કરી લેવા ખપીજનોએ મૂળપંચાશક તેની ટીકા કે તેનું પ્રસિદ્ધ થયેલ ભાષાન્તર અવલોકવું જોઈએ. (જૂઓ ભાષ્યત્રય ભાષાન્તર ગુજરાતી, જેમાં દીક્ષા પ્રકરણ ભાષાન્તર પણ સામેલ છે) કેટલાએક મુગ્ધજનો એવી દલીલ કરે છે કે તે તે શાસ્ત્ર-ગ્રંથમાં ફરમાવ્યા મુજબ યોગ્યતાદિક જોવા જઈએ તો પત્તો ખાય નહિ અને સંયમાદિક ધર્મની વૃદ્ધિ થાય નહિ. આ તેમનું કહેવું અજ્ઞાન મૂળ એટલે તે તે શાસ્ત્રરહસ્યનું બીલકુલ અણુજાણુપણુંજ સૂચવે છે. પરમકૃપાળુ સૂરીશ્વરે કેવળ શાસનના હિતની રક્ષા અને વૃદ્ધિ માટે જે જે જરૂરી મર્યાદા સાચવવા કહી છે તેનો ઉચિત આદર કરી, તેના ઉત્તમ ફળ-પરિણામનો સાક્ષાત્ અનુભવ કરી જોવાને બદલે તેથી વિરૂદ્ધ બોલવું અને વર્તવું એ તો પ્રગટ એ મહાપુરૂષનુંજ અપમાન કરવા જેવું છે, એટલુંજ નહિ પણ તીર્થંકર ગણધરાદિકનું પણ તે અપમાન કરવા બરોબર છે, કેમકે શ્રી હરિભદ્રાદિક સૂરીશ્વરોએ જે જે શાસ્ત્રકથન કરેલાં છે તે તે તીર્થંકરાદિક મહાપુરૂષોના આત્મવચનને અનુસરીનેજ કરેલા છે; તે કથનનું ઉદ્ધંધન કરવું તે મહા પાપકારી અને અનર્થદાયકજ હોઈ શકે. તેનાં માઠાં પરિણામ સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિ મધ્યસ્થ જનોથી અત્યારે પણ અબ્બણ્યાં નહિ હોય. તેની ઉપેક્ષા કરવાથી ભવિષ્યમાં કેટલું બધું લયંકર પરિણામ આવે અને તેથી શાસનની રક્ષા અને વૃદ્ધિ કરવાને બદલે કેટલી બધી હાનિ અને અવનતિ થવા પામે તે સહુદયજનોએ સારી રીતે વિચારી સ્વપરને એકાન્ત લાભકારી માર્ગ આદરવા ખપ કરવો જોઈએ.

ધતિશમ.

લે૦ શ્રીમાન્ મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

સ્વાશ્રયી બનો.

૮૭

સ્વાશ્રયી બનો.

લે૦ વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ, બી. એ.

(અનુસંધાન ગતાંક ૪૪ ૭૪ થી)

તમારા કરતાં વયમાં આગળ વધેલા ઘણા લોકો હોય છે, જેઓ હાથની અથવા પગની ખોડવાળા હોય છે છતાં તેઓના જીવન નિર્વહનના સાધનો મેળવી શકે છે; અને તમે શારીરિક આરોગ્ય અને કાર્ય કરવાની શક્તિથી સંપન્ન છો છતાં તમને અન્ય લોકોની સહાયની અપેક્ષા રહે છે એ શોચનીય છે. જ્યાંસુધી મનુષ્ય પરતંત્ર છે ત્યાંસુધી તે મનુષ્યની કોટિમાં છે એમ તેનાથી ધારી શકાય જ નહિ. જ્યારે આપણે આપણને સંપૂર્ણતઃ સ્વતંત્ર બનાવે એવા વ્યાપાર ધંધામાં જોડાયા હોઈએ છીએ ત્યારે આપણને જે શક્તિ અને પૂર્ણતાનું ભાન થાય છે તે બીજી કશી વસ્તુથી થતું નથી. જવાબદારી મનુષ્યની શક્તિને પ્રકાશમાં લાવે છે. સ્વતંત્ર ધંધામાં ઉદ્યુક્ત થયા પછી ઘણા યુવકોને આત્મશક્તિનું ભાન થયું છે એ અનુભવનો વિષય છે. આવા લોકોએ સ્વશક્તિના ભાન વગર અન્ય કોઈ વ્યક્તિના વતી વર્ષો પર્યંત કાર્ય કર્યું હોય છે. અન્ય વ્યક્તિના વતી કાર્ય કરતા હોઈએ છીએ ત્યાં સુધી આપણી શક્ય શક્તિઓ પૂર્ણતાથી પ્રયુક્ત થાય એ વાર્તા અસંભવિત છે; કેમકે એમ કરવામાં મહત્વાકાંક્ષાનો અથવા ઉત્સાહનો અભાવ હોય છે. આપણે ગમે તેટલા કર્તવ્યનિષ્ઠ હોઈએ તોપણ મનુષ્યની શક્તિને—આંતરિક બળને પ્રકાશમાં લાવવાને જે પ્રોત્સાહનની અગત્ય છે તેનો અભાવ છે. સ્વતંત્ર અને સ્વાશ્રયી મનુષ્ય સર્વોત્કૃષ્ટ લેખાય છે; અને જ્યાંસુધી માણસ પરાધીન હોય છે, ત્યાંસુધી સ્વાશ્રયનો સંપૂર્ણ બહિર્ભાવ અને વિકાસ થઈ શકતો નથી.

સમુદ્ર શાંત હોય છે ત્યારે બહાણ હંકારવામાં અત્યંત હોશીયારી અથવા અનુભવની જરૂર હોતી નથી; પરંતુ જ્યારે બહાણ ભરદરિયે હોય છે, જ્યારે ડુબી જવાની તૈયારીમાં હોય છે, જ્યારે પ્રત્યેક ઉતાડે ભયભીત બનેલું હોય છે ત્યારે જ કૌશલના કળાકૌશલની ખરી કસોટી થાય છે. ખરા કટાકટીના મામલામાં જ મનુષ્યના પ્રાવીણ્યની, અનુભવની અને હહાપણની પરીક્ષા થાય છે, અને એવા સમયેજ મનુષ્ય પોતાની મહાન શક્તિઓ દર્શાવી શકે છે. બાહ્ય આડંબરની સુંદરતા ટકાવી રાખવાનો, ગ્રાહકોને પુરતો સંતોષ આપીને હમેશના કરવાનો યત્ન સર્વદા કરવો પડે છે. આમ કરવામાં મનુષ્યે પોતામાં રહેલું સર્વસ્વ બહાર લાવવું પડે છે. દ્રવ્યનો સંકેત હોય છે, ધંધા રોજગાર મંદ હોય છે અને જીવન વહન

કરવાની પદ્ધતિ ઉંચી હોય છે ત્યારેજ ખરેખરો પુરૂષ મહાન પ્રગતિ કરી શકે છે. જ્યાં પ્રયાસમાં શિથિલતા હોય છે ત્યાં ઉત્કર્ષની અને સંચારિત્ર્યની આશા પુષ્પવત્ છે.

જે યુવક જાણે છે કે કેળવણી સંપાદન કરવાને તેની પાસે પુરતું દ્રવ્ય છે, અને એક શિક્ષકને સારા પગારથી ગોઠવી પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થવાને શ્રમ લેવાની તેને જરૂર નથી તેના ભાગ્યની અને જે યુવકને પોતાના પગ પર ઉભા રહી રાત્રિ દિવસ આત્મ-સુધારણા અને આત્મોત્કર્ષને માટે પ્રત્યેક ક્ષણનો સદુપયોગ કરવાની જરૂર પડે છે અને જે જાણે છે કે ધનવાન પિતા કે પિતૃદ્રવ્ય અથવા કોઈ ઉદારચિત્ત મિત્ર તરફથી તેને કોઈ પણ પ્રકારનું અવલંબન મળી શકે એમ નહિ હોવાથી પોતાનેજ દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવું પડશે તેના ભાગ્યની વચ્ચે કેટલું બધું અંતર પડે છે તે વિચારતાં સહજ ગ્રાહ્ય થઈ શકે તેમ છે. પોતાના વતી કોઈ માણસ સર્વ કાર્ય બજાવે છે એવું જ્ઞાન હોય છે ત્યાંસુધી આત્મશ્રદ્ધા અથવા સ્વાતંત્ર્યનો વિકાસ થાય એ વાત અસંભવિત છે. વિકાસથી જ શક્તિ બલવત્તર બને છે. કોઈ પણ વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવાના પ્રયાસ અને ઉદમથી જ ખરું સત્વ બહાર આવે છે.

જ્યારે આપણને લાગે છે કે આપણને કોઈ બાહ્ય સાહાય્ય લભ્ય થઈ શકે એમ નથી, આપણા પોતાના ઉદમથી આપણે ઉચ્ચગામી વા અધોગામી થવાનું છે, દુનિયામાં આપણે આપણા પોતાનો માર્ગ કરવાનો છે અથવા નિષ્ફળતાનું કલંક બહારવાનું છે ત્યારે સ્વભાવતઃ આપણે જે ઉદમ અને પ્રયાસ કરવા માંડીએ છીએ, તેવો અન્ય કોઈ પણ સમયે કરતા નથી એ માન્યતા નિર્વિવાદ છે. બાહ્ય સાહાય્ય વગર કેવળ પોતાનાજ સાધનો ઉપર અવલંબી રહેવાની સંસ્થિતિમાં એવું કંઈક છે કે જે વડે મનુષ્યમાં રહેલી કોઈ ભવ્ય અને દિવ્ય વસ્તુનું પ્રકટીકરણ થાય છે અને પ્રયત્નનો જે કંઈ અવિશિષ્ટ ભાગ હોય છે તે બહાર આવે છે. જેવી રીતે મહાન આપત્તિના પ્રસંગે સ્વપ્નમાં પણ અનનુભૂત અને અપ્રાપ્ત શક્તિનો મનુષ્ય આવીર્ભાવ કરે છે તેવી રીતે કોઈ પણ સ્થળેથી કોઈ શક્તિ તેની મદદે આવી પહોંચે છે. આપત્તિનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયા વગર જે કાર્યો કરવાનું તેને માટે અસંભવિત હતું તેવા કાર્યો કરવાને તે રાક્ષસી બળ ધરાવે છે એમ તેને લાગે છે. ધારો કે કોઈ મનુષ્યની જીંદગી જોખમમાં છે. જે ભાંગી ગયેલ ગાડીમાં બેઠો છે તેને કદાચ આગ લાગે. આવી સ્થિતિમાં જો તે પડ્યો રહે તો તેનું મૃત્યુ થાય તેમ છે. આવા આણીના સમયે તેણે કંઈ પણ કરવું જોઈએ. જેમ ભયમાં આવી પડેલ બાળકને જોઈને એક અશક્ત માતાની બાબતમાં બને છે તેમ જે શક્તિનો પ્રાદુર્ભાવ માત્ર કટાકટીને પ્રસંગે થાય છે તે શક્તિ-તે બળ તેનામાં આવે છે, અને પોતાને કોઈ અપૂર્વ અને અપ્રતિમ શક્તિની સંપ્રાપ્તિ થઈ છે એમ તે દૃઢતા પૂર્વક માને છે.

પોતાની અંગત જરૂરીયાતો પુરી પાડવાને જો મનુષ્ય પ્રયાસ અથવા ઉદમ

સ્વાશ્રયી બનો.

૮૯

કરતો નથી તો તેનામાં અને પશુમાં લેશ પણ તફાવત દૃષ્ટિગત થતો નથી. તંગી અથવા જરૂરીયાત મહાન વિકાસ કરનાર છે. જરૂરીયાત રૂપ પ્રોત્સાહનથીજ મનુષ્ય જાતિ સુધારાના ઉચ્ચતમ શિખર પર આરૂઢ થયેલ છે. હુઝૂર્પીડિત અને ક્ષુધાર્ત બાળકોના ક્રિક્કા પડી ગયેલા વદન નિહાળીને પ્રોત્સાહિત થઈને મહાન શોધકો પોતાના અસ્તિત્વના ઉંડામાં ઉંડા પ્રદેશોમાં વિચર્યા છે, અને અમાપ શક્તિની પ્રાપ્તિથી તેઓએ અદ્ભુત અમત્કારોભરી શોધો કરી બતાવી છે એ આપણા વાંચવામાં અને જાણવામાં અનેક વખત આવ્યું છે. તંગી અથવા જરૂરીયાતના દબાણથી ઉત્તેજિત થયેલા મનુષ્યને કોઈ પણ વસ્તુ અપ્રાપ્ય નથી. જ્યાં સુધી આપણે કસોડીએ ચઢ્યા હોતા નથી, અને જ્યાં સુધી જે ગુહ્ય શક્તિ આપણા કાર્યોમાં ઉડી રહેલી છે અને જે શક્તિ સામાન્ય સંજોગોમાં બહાર આવતી નથી તે શક્તિ કોઈ મહાન સંકટ વેળાએ પ્રકટ થતી નથી ત્યાં સુધી આપણને આપણા આંતરિક બલનું વાસ્તવિક જ્ઞાન થતું નથી. આ શક્તિ આપત્તિકાળેજ પ્રકટ થાય છે; કેમકે તે શક્તિ સંપાદન કરવા માટે આપણે અંતરમાં ઉંડા ઉતરવાની જરૂર છે તે આપણને અગમ્ય અને અગોચર છે.

એકદા એક બાળકે પોતાના પિતાને કહ્યું કે:—“મેં એક કાષ્ટ કુક્કુટને વૃક્ષ ઉપર બેઠેલો જોયો છે.” પિતાએ જવાબ આપ્યો કે:—“તે વાત અસંભવિત છે; કેમકે કાષ્ટકુક્કુટો વૃક્ષ પર ચઢી શકતા નથી.” બાળકે આગ્રહપૂર્વક જણાવ્યું કે, “તેને મારી નાખવાને આવેલા એક શ્વાનના પંજમાં સપડાઈ જવાની ભીતિથી તેને વૃક્ષ પર ચઢી જવું પડ્યું હતું. તે સિવાય તેને જીવંત જાવવાનો કશો માર્ગ ન હતો.” આ પ્રમાણે જીવનમાં અનેક વખત આપણે અસંભવિત કાર્યો કરીએ છીએ તેનું કારણ એજ કે આપણે તે કરવા પડે છે.

સ્વાશ્રયી મનુષ્ય મિત્રો, સગળ ઓળખાણ, મિલકત, પદવી અથવા કોઈ પણ પ્રકારની સાહાય્ય વગર ચલાવી શકે છે. સ્વાશ્રયથી વિદ્વેનો અથવા મુશ્કેલીઓ દૂર કરી શકાય છે, પરાક્રમ ભરેલા કાર્યો બજાવી શકાય છે, મહાન શોધખોળોની પૂર્ણતાએ પહોંચાય છે. આવું અન્ય માનુષી ગુણથી થવું અશક્ય છે. જે મનુષ્ય જગતમાં એકલો ઉભો રહી શકે છે, જેને મુશીબતીનો ડર નથી, અને જેને પોતાની અંદર રહેલા કાર્ય કરવાના નૈસર્ગિક બળમાં સંપૂર્ણ દૃઢ મઠા છે તેજ માણસ પ્રાંતે વિજયી નીવડે છે એમાં જરા પણ સંદેહ નથી.

અનેક માણસોનું વજન લોકોમાં ઘણું ઓછું પડે છે તેનું એક કારણ એ છે કે તેઓ કાર્યો કરતાં ડરે છે, અથવા તો તેઓને આત્મબળની પુરેપુરી ખાતરી હોતી નથી. તેઓ સ્વતઃ વિચારો કરવાની અને અમુક નિશ્ચય પર આવવાની હિંમત

૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરી શકતા નથી. તેઓ પોતાના વિચારો પ્રકાશમાં મૂકવાની હિંમત કરે છે તે પહેલાં તમને ઉક્ત વિચારો સ્વીકાર્ય છે કે નહિ એ અન્ય લોકો દ્વારા જાણવા મળે છે; અને છેવટે વિચારો પ્રકાશમાં મુકાયા પછી તમને એમજ જણાય છે કે તેઓના વિચારો તમારા વિચારોનું પ્રતિબિંબ અથવા રૂપાંતર માત્ર છે.

માનુષી પ્રકૃતિમાંજ એવું કંઈક ગૂઢ રહેલું છે કે જે વડે મનુષ્યોને સત્ય પર, સ્વતંત્રતાથી પોતાના વિચારો કરનાર અને રજુ કરનાર, કર્તવ્યનિષ્ઠ, અને પોતાના નિશ્ચયબળથીજ રહેવાને હિંમતવાન માણસો પર પ્રેમ ઉપજે છે.

જ્યાં સુધી આપણા વિચારો તેના જાણવામાં આવતા નથી. ત્યાં સુધી ખીજા લોકો વિરૂદ્ધ પડશે અને તેઓને ખોટું લાગશે, એવી ભીતિથી જે મનુષ્ય પોતાના આંતરિક વિચારો પ્રદર્શિત કરવાની હિંમત કરતો નથી તે તિરસ્કારને પાત્ર બને છે; પરંતુ પોતાની આસપાસના માણસોની સંકુચિત દૃષ્ટિની સીમા બહાર જે મનુષ્યનું નિશાન આવી રહેલું છે, અને જેનામાં સ્વતઃ પોતાનો માર્ગ કરી લોકચર્યાની દરકાર કર્યા વગર કર્તવ્યપરાયણ રહેવાની હિંમત છે તે પુરૂષ સત્કારને પાત્ર બને છે, અને તેનું જીવન પણ અનુકરણીય અને દૃષ્ટાંત રૂપ બને છે. આવા વિચક્ષણ પુરૂષને હતાશ થવાનો કદિ પણ પ્રસંગ આવતો નથી; કેમકે તે સારી રીતે સમજતો હોય છે કે માત્ર દીર્ઘદર્શી જનોનેજ તેનું નિશાન દૃષ્ટિગમ્ય છે. અને જો તે નિશાન વધારે દૂર રાખશે તો તે સ્થળ સુધી તેની આસપાસ રહેલા ઘણા ખરા લોકોની દૃષ્ટિ પહોંચી શકશે નહિ.

“જગત્માં મારું જીવન કોઈ મહાન સદ્દેહતુને મારે નિર્માયેલું છે. અન્ય લોકોને સહાયભૂત થવામાં મારે મારું જીવન વહન કરવાનું છે, અને આ લવ્ય જીવન-નાટ્યમાં સૌને પોતપોતાના નિયુક્ત કાર્યનું અનુષ્ઠાન કરવાનું હોવાથી મારું કાર્ય કોઈ ખીજા માણસથી થઈ શકે તેમ નથી ” આવું નિશ્ચય બળ, આવી દૃઢ મનોભાવના એક પ્રકારનાં બલવર્ધક ઔષધસમાન છે. તમે તમારો નિયોગ બરાબર ભજવી શકતા નથી. તો એમ માનવું કે હજુ કંઈક વસ્તુની ન્યૂનતા છે. જ્યાં સુધી મનુષ્યને એમ લાગતું નથી કે અમુક મહાન સદ્દેહતુ સાધવાને અમુક ભૂમિકા ભજવવાને જગત્ની ચિત્રવિચિત્ર રંગભૂમિપર મારું આગમન થયું છે ત્યાં સુધી લોકની દૃષ્ટિમાં તેની કશી ગણના થતી નથી; પરંતુ જે ક્ષણે તેના હૃદયમાં આ સદ્ભાવનાનો સંચાર થાય છે કે તે જ ક્ષણે જીવનનો કોઈ જુદો અને નવિન અર્થ-ઉદ્દેશ હોય એમ તેને સ્પષ્ટતઃ પ્રતીત થાય છે.

(અપૂર્ણ.)

ચારિત્ર બંધારણ.

આત્માનંદ પ્રાપ્ત કરવામાં ચારિત્ર બંધારણ કેટલું મહદગાર છે તેનો વિચાર જૈન શાસ્ત્રકારોએ કેવી રીતે કરેલો છે, તે તપાસવાને આપણે કંઈ અંશે પ્રયત્ન કરીશું તો તે સ્વપર બન્ને ને હિત કર્તા છે. સંપૂર્ણ આનંદ, સર્વથા બંધનથી મુક્ત થયેલ, પરમાત્મપદ પ્રાપ્ત કરેલ, સિદ્ધ પરમાત્માને હોય છે. એ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવાને જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્રના આરાધનની જરૂર છે. સમ્યક્ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર એ મોક્ષ માર્ગ છે. એમ જ્ઞાનીઓનું કથન છે.

હાલના પ્રવર્તિમય જમાનામાં એટલી બધી ઉચ્ચ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવાની જાણસા થવી એ મહા દુર્લભ છે. સમ્યક્ચારિત્રની કિંમત ઘણી છે. વ્યવહારમાં ચારિત્રવાન મનુષ્યોની જેટલી કિંમત અંકાય છે તેટલી ચારિત્ર રહિત કેળવણી પામેલાની અંકાતી જોવામાં આવતી નથી, ઉચ્ચ પ્રકારનું ચારિત્ર ઘડવા માટે કંઈ દીશાએ યત્ન કરવો જોઈએ, એના માટે વિદ્વાનોએ ઘણા ગ્રંથો બહાર પડેલા છે તેનો અભ્યાસ કરી ઉચ્ચ પ્રકારનું ચારિત્ર ઘડનાર પ્રમાણમાં થોડા વીરલાજ માલમ પડે છે.

ઉચ્ચ પ્રકારના ચારિત્ર બંધારણની ઇચ્છાવાળાએ પ્રથમ સમ્યક્ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. કેમકે સમ્યક્જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા સિવાય સમ્યક્ ચારિત્ર કોને કેહવાય તેનો બોધ તેને થઈ શકશે નહિ. સમ્યક્ ચારિત્રનું સ્વરૂપ સમજ્યા સિવાય તે દિશા તરફ પ્રવર્તિ થઈ શકશે નહિ.

લગ્ય આત્મામાં અનંત જ્ઞાન દર્શનમુક્ત શુદ્ધ ચારિત્ર સત્તાગત હોય છે. છતાં અનાદિકાલથી જડ સ્વભાવવાળા કર્મોએ તેનું યથાર્થ સ્વરૂપ પ્રગટ થવા દીધું નથી. જ્ઞાન અને દર્શન એ આત્માના મુખ્ય ગુણ છે એ આત્માની લબ્ધિ છે. તેને તે તે પ્રકારના આવરણોએ રોકેલી છે તેથી તેનું યથાર્થ સ્વરૂપ આપણે જાણી શકતા નથી. તે પ્રગટ કરી શકતા નથી. સૂર્ય મહા તેજવાન છે ચોમાસાના દિવસોમાં દરરોજ સૂર્ય પોતાના કાળક્રમ પ્રમાણે ઉદય અને અસ્ત થાય છે, છતાં વાદળાના આચ્છાદનના લીધે તે રૂતુમાં સૂર્યનું મહાન તેજ જગતમાં જોવામાં આવતું નથી. જેમ વાદળાં ઘાટાં હોય છે, તેમ પ્રકાશ અદ્ય હોય છે. તે વાદળાં જેમ જેમ કમતી થતાં જાય છે તેમ તેમ પ્રકાશ વધુ માલમ પડતો જાય છે અને શરદ રૂતુમાં તથા ખીજી રૂતુમાં વાદળાને સર્વથા અભાવ હોય છે તે વખતે તેનો પ્રકાશ આપણાથી જોઈ શકાતો નથી અને તાપ સહન થઈ શકતો નથી, તેજ મીશાલે આત્મા અનંત જ્ઞાન દર્શનવાન હોવા છતાં ઘાટા આવરણોએ અજ્ઞાનતા માલમ પડે છે. એ ઘાટા આવરણો અનાદિકાલથી તેને લાગેલાં છે જે અજ્ઞાન અથવા મિથ્યાત્વના નામથી

૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઓળખાય છે. સત્સમાગમ અને સમ્યક શાસ્ત્રાવબોધથી જીવને પોતાનું સ્વરૂપ સમજાય છે ત્યારે તે જ્ઞાન પ્રાપ્તિના માટે પ્રયત્ન કરે અને જીવનું યથાર્થ સ્વરૂપ કેવા પ્રકારનું હોય છે અને તે પ્રગટ કરવાને માટે કેવા પ્રકારે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ એમ તેને પોતાને પ્રશ્ન થાય છે, ત્યારથી તેના ચારિત્ર બંધારણમાં ફેરફાર કરવાની તેને વૃત્તિ થાય છે અને સમ્યક પ્રકારના ચારિત્રને માટે પોતાની શક્તિ માફક તે પ્રયત્ન કરવાની શરૂઆત કરે છે. સમ્યક ચારિત્ર પ્રગટ થવાને મોહની કર્મ નામનું કર્મ અટકાવ કરે છે. જીવે મોહને આધીન થઈ પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ ભુલી જાય છે. પોતાની હાથકાત અને યોગતા કેવા પ્રકારની છે તેનો ખ્યાલ પણ તેને રહેતો નથી અને જગતની અંદર અશુદ્ધ પ્રવર્તિ કરી પોતાનું ચારિત્ર કલંકિત કરે છે.

આ મોહની કર્મનું સ્વરૂપ સમજવાને કર્મગ્રંથાદિ કર્મનું સ્વરૂપ સમજવાનાર ગ્રંથોનો અભ્યાસ કરવાથી તેનો યથાર્થ બોધ થશે. તેનો યથાર્થ બોધ પ્રાપ્ત કર્યા સિવાય પોતાનું સમ્યક ચારિત્ર બંધારણ કરી શકે નહિ.

આઠ પ્રકારના કર્મોમાં મોહની કર્મની સત્તા વિશેષ પ્રબળ છે. જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, અંતરાય, અને મોહની કર્મ આ ચાર કર્મ આત્માના ગુણોનો ઘાત કરનાર છે, તેથી તે ઘાતિકર્મના નામથી ઓળખાય છે. નામકર્મ, ગોત્રકર્મ આયુકર્મ અને વેદનીકર્મ એ ઘાતિકર્મ નથી. પણ પ્રથમના ચારના ફળ વિપાકરૂપે પરિણામ પામનારા છે. આ આઠે કર્મના એકંદર એકશો અઠાવન ભેદ છે, તેમાં પ્રથમના ચારના સુડતાળીશ ભેદ છે, અને બાકીના ચારના એકસો અગીયાર ભેદ છે. પ્રથમના ચારના સુડતાળીશ પ્રકારના જે કર્મ છે, તે કર્મનો જો આપણે નાશ કરવાને સમર્થ થઈએ તો પછી એકશો અગીયારના માટે બહુ મહેનત કરવાની જરૂર પડશે નહિ. પ્રથમના ચાર પ્રકારના કર્મના જે સુડતાળીશ ભેદ કહ્યા છે. તે કર્મ અપાવવાને માટે ઘણો પ્રયત્ન કરવાની જરૂર છે. એ રસ્તે પ્રયત્ન કરનારને મોહની કર્મ ધકામરી પાછા હઠાવે છે. મોહની કર્મ જીવને આગળ વધતાં અટકે છે અને તેને પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટ કરતાં સુંઝાવી નાંખી અનંત કાળ રજાવાવી નાંખે છે. તેથી સમ્યકચારિત્ર બંધારણની ઈચ્છાવાળાએ પ્રથમ મોહની કર્મનું સ્વરૂપ બરાબર સમજવું જોઈએ જેથી જીવે પ્રથમ સમ્યક જ્ઞાનાભ્યાસ કરી પોતાના વિચારોને નિર્મળ બનાવવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. એ જ્ઞાનચક્ષુ થયા સિવાયના જીવે શાસ્ત્રકારોએ ચર્મચક્ષુ છતાં આંધળાની ઉપમા આપી છે. ઉપાધ્યાયજી શ્રી જશવિજયજી મહારાજ સવાસો ગાથાના શ્રી સીમંધર સ્વામીના સ્તવનમાં જણાવે છે કે,

“ જાતિ અંધનોરે દોષ ન આકરો, જે નવિ દેખેરે અર્થ; ”

મિથ્યા દૃષ્ટિરે તેહથી આકરો, માને અર્થ અનર્થ, ॥ શ્રી સીમંધર સાહેબ સાંભળો-૧૪

ચારિત્ર બંધારણ.

૯૩

આજ કારણસર આપણે પ્રથમ સમ્યક્જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરી આપણા વિચારોને નિર્મળ બનાવવાની આપણી પેહલી ફરજ છે. અને તે બળવ્યા સિવાય આપણે આપણું ચારિત્ર સમ્યક્ પ્રકારનું બંધવાને માટે શક્તિવાન થઈ શકીશું નહિં.

મોહની કર્મના બે લેદ છે. દર્શન મોહની તથા ચારિત્ર મોહની.

ચારિત્રમોહની કર્મની પચીશ પ્રકૃતિ છે. તેમાં સોળ કષાયમોહની, અને નવ નોકષાયમોહની નામથી ઓળખાય છે. ક્રોધ, માન, માયા, અને લોભ આચાર કષાય છે. જે જીવોને અનંત કાળ સંસારમાં રજાવાવે છે. અને સમ્યક્ ચારિત્રનું બંધારણ કરતાં અટકાવે છે. વિચાર કરવાથી જણાશે કે ઉત્તમ પ્રકારનું ચારિત્ર ઘડવામાં ખાસ અડચણ કરનાર આચાર સિવાય બીજા કોઈની ગણતરી થઈ શકશે નહીં. આચારના પ્રત્યેકના ચાર ચાર પેટાલેદ છે, તેનો વિચાર હાલ બાબુ ઉપર રાખીએ છીએ કેમકે તેવા સુક્ષ્મ લેદોમાં ઉતરનાર વ્યક્તિઓ ઘણી થોડી હોય છે. આપણે અહિં એકંદર સમાજના ચારિત્ર બંધારણના માટે વિચાર કરીએ છીએ. તેથી સુક્ષ્મ લેદોની વિચારણા નહિ કરતાં સ્થુળ લેદોનીજ વિચારણા કરીશું.

આ પ્રવર્તિમય જમાનામાં સુખ્યત્વે લોભ અને માન સિવાય આપણને શું માલુમ પડે છે ? આપણે પણ લોભ અને માનમાં ફસાયલા છીએ. લોભ અને માનના માટેજ આપણે ક્રોધ અને માયાનો આશ્રય કરીએ છીએ. એ લોભ અને માનજ સુખ્યત્વે માણસને ચારિત્રનાં બંધારણનો અટકાવ કરે છે. કેટલેક અંશે બીજા નવ પ્રકાર ચારિત્ર બંધારણને હરકત કર્તા છે ખરા, પણ જેટલે દરજ્જે આચાર મહાન હુણ્ણો ચારિત્રબંધારણને હરકત કર્તા છે, તેટલે દરજ્જે તે નથી. લોભ અને માનના સારૂ શું શું ઉપાયોનું આચરણ જીવો નહીં કરે તે કહી શકાતું નથી. વિજ્ઞાનમાં આગળ વધેલા કહેવાતા દેશોમાં વર્તમાનમાં જે માહાત્મ વિગ્રહ શરૂ થઈ અસંખ્ય જીવોનો ઘાત થયો છે, અને માલ મીલકતનો નાશ થયો છે. તેના કારણનો આપણે વિચાર કરીએ છીએ તો મારી દૃષ્ટિએ તો લોભ અને માન શીવાય બીજું કંઈ જણાતું નથી.

ઉત્તમ પ્રકારનું ચારિત્ર ઘડવાની ઇચ્છાવાળાએ તેનામાં જે ક્રોધ, માન, માયા, અને લોભ રહેલા છે, તેમાં ઓછાશ કરવાને માટે પ્રયત્ન કરવાની શરૂવાત કરવી જોઈએ. એ ચારમાં ઘટાડો કર્યા સીવાય ચારિત્રબંધારણની શરૂવાત કરવાની વાંતો કરવી એ હવામાં મુઠીઓ ભરવા જેવું છે. ભગવંત માહાવીરે પોતાના જ્ઞાનથી એ વાત નક્કી કરી કહ્યું છે કે પ્રબળ કષાયનો અભાવ એજ જીવનો પોતાનો નિર્મળ સ્વભાવ પ્રગટ કરવાનો ઉપાય છે.^૧ તેથી જેટલે જેટલે અંશે આપણે તેનામાં ઓછાશ કરી શું તેટલે તેટલે અંશે સમ્યક્ ચારિત્ર બંધારણમાં આગળ વધી શકીશું. અને તેજ ખરા ધર્મ છે.^૨

૧ જીવો સવાસો ગાથાના શ્રી સિમંદર સ્વામીના સ્તવનની ગાથા ૧૭

૨

”

” ૨૦

૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન પરિભાષામાં જેને સમ્યક્ત્વ કહેવામાં આવે છે, જે આત્મિક વિશુદ્ધિનું પહેલું પગથીયું છે, તે પ્રાપ્ત કરવાને માટે આચાર કષાયના પેહલો ભેદ જે અનંતાનુબંધી કષાયની ચોકડીના નામથી ઓળખાય છે, તે ચાર અને દર્શનમોહની કર્મની ત્રણ પ્રકૃતિ મળી સાત પ્રકૃતિનો ઉપશમ અને ક્ષયોપશમ કરવાને માટે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. અને તેને પ્રાપ્ત કરવાને માટે રાગ અને દ્વેષ એ બે મુખ્ય દુર્ગુણ જે સર્વ કર્મબંધનનો પાયો છે, જે રાગદ્વેષની ગ્રંથીના નામથી ઓળખાય છે, તેનો છેદ કરવો, કરવાને પ્રથમ ઉદ્ધમ કરવો જોઈએ. રાગદ્વેષ ઓછા થયા શીવાય જીવ-આત્મા-ના શુદ્ધ ગુણો પ્રગટ કરવાની શરૂવાત થઈ શકશે નહિં. એમ જ્ઞાનીઓનું કથન છે.

આત્માની પૂર્ણ સત્તા પ્રગટ કરવાને ચૌદ ગુણસ્થાનકનું સ્વરૂપ સમજવાની પણ જરૂર છે. અનાદિકાળથી જીવ અજ્ઞાનના યોગે જન્મ મરણ કરી નરક, તિર્યંચ, મનુષ્ય અને દેવ એ ચાર ગતિમાં ભ્રમણ કરે છે. તે ભ્રમણતા અટકાવવાને માટે તેણે પોતાના ગુણો ખીલવવાને માટે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, જેને મહાત્માઓ આ જગત્માં ઊંચ કેટીમાં આવી ગયા છે, તેમણે પોતાનામાં રહેલા ગુણોમાં ઉત્તરોત્તર વધારો કરીને આગળ વધી જન્મ-મરણ રૂપ માહાન દુઃખ નિવારણ કરેલું છે, તેઓ જે ક્રમથી આગળ વધેલા છે તેજ ક્રમથી આગળ વધવાની ઇચ્છાવાળાએ પ્રયત્ન કરવાનો છે. આગળ વધવાના તે ક્રમમાં ફેરફાર થઈ શકવાનો નથી. આ ગુણો આત્માની પ્રણુતિની શુદ્ધતા ઉપર આધાર રાખનાર છે. તેમાં કંઈ પણ મલીનતા કામ આવવાની નથી, કે બાહ્ય ઠગાઈ ચાલવાની નથી. એક અંશ માત્ર જો મલીનતા હશે તો તે સંપૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. ઉપર એવા આગળ વધવાની પ્રવૃત્તિવાળા જીવોમાં ઉપર આપણે જે લોભાદિ ચાર કષાયો કહી ગયા, તેના કંઈ અંશે તેમના જીવ પ્રદેશમાં સત્તામાં રહેલા હોય છે, તો મોહની કર્મ તેને એવો ધક્કો મારે છે કે પાછો કેટલોક કાળ સંસારમાં રખડવું પડે છે.

આ ગુણસ્થાનકનું પહેલું પગથીયું મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનક નામથી ઓળખાય છે. એ મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનકમાંથી જીવ ચાર અનંતાનુબંધી કષાય અને ત્રણ દર્શન મોહની કર્મને ઉપશમાવી અવિરતિ સમ્યક્ ગુણસ્થાનક જે ચોથા ગુણસ્થાનકના નામથી ઓળખાય છે ત્યાં આવે છે.

પ્રથમના મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનકથી જીવ ચોથા અવિરતિ સમ્યક્દષ્ટિ ગુણસ્થાનકે આવ્યા બાદ જો તે અનંતાનુબંધી કષાયના વશ પાછો ન પડે અને ક્રમે ક્રમે આગલા ગુણસ્થાનકે વધતો જાય તેમ તેમ તેની ઉપાધિ ઓછી થતી જાય છે. અંશે અંશે નિરૂપાધિકપણું વધતું જાય, તેમ તેનામાં આત્મધર્મ પ્રગટ થતા જાય છે. જેમ જેમ આત્મધર્મમાં આગળ વધી વિરતી ગુણમાં વધતો જાય તેમ તેમ ઉત્તમ પ્રકારના ચારિત્રની ઘટના તેનામાં થતી જાય છે.

ચારિત્ર બંધારણ.

૯૫

આ ઉપરથી આપણી ખાત્રી થાય છે કે, સમ્યક્ ચારિત્રના બંધારણના રોધક, ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ આ ચાર મહાન દુર્ગુણો છે. ત્યારે પ્રશ્ન એ થશે કે, જીવસ્થ ધર્માવલંબી જીવો એ ચારેનો સર્વથા ત્યાગ શી રીતે કરી શકે ?

જેન શાસ્ત્રકારોએ એ પ્રશ્નનો નિવેડો સારી રીતે કરેલો છે, તેમણે જીવસ્થધર્મ અને સાધુ ધર્મ એવા મુખ્ય બે ભેદ પાડેલા છે, જેઓનામાં વૈરાગ્ય વૃત્તિ ઉદ્ભવ પામી હોય, અને તેને ટકાવી રાખી આગળ વધવાની શક્તિ હોય, તેઓના માટે સાધુ ધર્મ ઉત્તમ છે. અને સાધુ ધર્મનું સારી રીતે પાલણ કરનાર મહાત્માઓ જેટલું શુદ્ધ ચારિત્ર ધરી શકે, તેટલું જીવસ્થ ધર્મનું આલંબન કરનાર ન ધરી શકે એવો સ્વભાવિક છે. પણ બધા જીવો કંઈ વૈરાગ્ય વાસનાવાળા હોતા નથી. તેઓને તો જીવસંસારમાં રહી પોતાના ચારિત્રની ઘટના રચવાની હોય છે. ત્યારે તેણે જીવસ્થધર્મના સ્વરૂપથી પ્રથમ વાકેફ થવું જોઈએ. જીવસ્થધર્મમાં સામાન્ય ધર્મ અને વિશેષ ધર્મ એ બે પ્રકાર છે. સામાન્ય ધર્મ જે માર્ગાનુસારીના પાંતરીશ ગુણોના નામથી ઓળખાય છે. જેનો પહેલો ગુણ ન્યાયસંપન્ન વૈભવ એનામથી ઓળખાય છે. એટલે જીવસ્થ ધર્મનું પરિપાલન કરવાની ઇચ્છાવાળાએ પ્રથમ ન્યાયી થવું જોઈએ. અને બીજા સામાન્ય ગુણો પ્રાપ્ત કરવા જોઈએ. બેશક તેનામાં જીવસંસારના અંગે લોભ, માન, હોય તોપણ તેની કંઈ મર્યાદા તેનામાં હોય છે. એ ચાર કષાયો પણ પ્રશસ્ત ભાવે તેનામાં હોય છે. અપ્રશસ્ત ભાવે એ ચારનો જગજગસ્ત જેનામાં ઉદય હોય તે કદાપી પણ ચારિત્ર બંધારણની ઘટના ઉત્તમ પ્રકારની કરવાની શરૂવાત કરી શકશે નહીં, એમ લાગે છે.

ત્યારે વાત પાછી અહીં આવે છે કે તેણે સામાન્ય અને વિશેષ પ્રકારના ધર્મનું જ્ઞાન પ્રથમ મેળવવું જોઈએ, જે જીવ જ્ઞાન મેળવશે નહીં તો તેને પોતાના કર્તવ્યનું ભાન થશે નહીં. કર્તવ્યનું ભાન થશે નહિ તો તેનામાં ઉત્તમ પ્રકારના વિચારોનું આગમન થશે નહિ, અને ઉત્તમ પ્રકારોના વિચારોના આવાગમન સિવાય ઉત્તમ ચારિત્રની ઘટનાની પ્રવર્તિ કરી શકશે નહીં.

આ કષાયના સોળ ભેદની સાથે ૧ હાસ્ય, ૨ રતિ, ૩ અરતિ, ૪ ભય, ૫ શોક, અને ૬ દુર્ગંધા, જે હાસ્ય પટકના નામથી ઓળખાય છે તે, અને ૧ પુરૂષ વેદ, ૨ સ્ત્રી વેદ, અને ૩ નપુંસક વેદ, આ ત્રણ વેદ એ પણ જીવના સમ્યક્ ચારિત્ર બંધારણની ઘટનાના રોધક છે.

જેઓને પોતાના ચારિત્ર ગુણની ઘટના ઉત્તમ પ્રકારની બનાવવાની ઇચ્છા હોય તેમણે ક્રોધ, માન, માયા, અને લોભની સાથે ઉપર બતાવવામાં આવેલા નવ દુર્ગુણોનો પણ સર્વથા અથવા અંશે અંશે ત્યાગ કરવાની પ્રવર્તિ કરવી જોઈએ.

૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એટલે એ પચીશ દુર્ગુણો અંશે અંશે ઓછા કરવા જોઈએ, એટલે સ્વભાવિક રીતે તેના પ્રતિસ્પર્ધિ સદ્ગુણો ખીલશે, અને તે ખીલવવા એજ ઉત્તમ પ્રકારનું ચારિત્ર છે. આ પચીશ દુર્ગુણોના પ્રતિસ્પર્ધિ સદ્ગુણો આપણામાં ખીલે તો પછી જગતના વ્યવહારમાં જે મહાન ધમાલ ચાલી તેને અશાંતિનું કારણ થાય છે, તે કારણોનો સ્વભાવિક રીતે અભાવ થતો જશે. અને અશાંતિના કારણોનો અભાવ થવાની સાથે શાંતિ આપોઆપ આવીને ઉભી રહેશે. જ્યાં શાંતિ ત્યાં આત્માનંદ પણ પ્રગટ થશે. આત્માનંદના જેવું સુખ જગતમાં ખીજી કોઈ નથી, અને તે પ્રાપ્ત કરવાને માટે મોહની કર્મની સાથે યુદ્ધ કરવું એજ કર્તવ્ય છે.

અહિં ખીજી એક વાત ધ્યાનમાં રાખવાની છે કે, સમ્યક્ ચારિત્રના બંધારણની ઈચ્છાવાળામાં સદ્ગુણોથી પ્રાપ્ત થનાર ઉત્તમ લાભમાટે ખાસ સમ્યક્ શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થવી જોઈએ. જીવ શુભાશુભ કર્મનો કર્તા છે, અને તેના કર્મ વિપાક ફળ ભોગવનાર તે પોતેજ છે. પુનર્ભવ છે, મોક્ષ છે, અને મોક્ષનો ઉપાય છે. આ વિષયના શ્રદ્ધાવાન જીવોજ ઉત્તમ પ્રકારના ચારિત્રનું બંધારણ કરવાને નસીબવાન થશે. પોતાના કરેલા શુભાશુભ કર્મના ફળ વિપાક પોતાને ભોગવવા પડવાના નથી. સ્વર્ગ નથી, નરક નથી, પુન્ય નથી, પાપ નથી, આવા વિચારવાળા જીવો પોતાનું ચારિત્ર ઉત્તમ બનાવવાને શક્તીવાન થતાજ નથી. જેઓનામાં ન્યાયબુદ્ધિ નથી. જેઓ સારાસાર વિચાર કરી શકતા નથી, અને પોતાનો કંડો ખરો કરવાનીજ બુદ્ધિ છે, તેઓ આ વાતનો સમ્યક્ રીતે વિચાર કરી શકશે નહિ એમ જ્ઞાનીઓનું કથન છે. આ વાતોનો વિચાર કરવાને ન્યાયી બુદ્ધિની જરૂર છે અને તેઓજ સમ્યક્ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાના અધિકારી છે, એમ મહાન્ આચાર્યોનો મત છે.

તાત્પર્ય એ છે કે, ઉત્તમ પ્રકારના ચારિત્ર બંધારણની ઈચ્છાવાળાએ પ્રથમ સમ્યક્ જ્ઞાન મેળવવાને ઉદ્યમવાન થવું જોઈએ. સદ્ગુણોના રાગી થઈ સમ્યક્ શ્રદ્ધાનો શુભ ખીલવવો જોઈએ. અને પછી પોતાની શક્તિ અનુસાર મોહની કર્મની અઠાવીશ પ્રકૃતિમાંથી દર્શન મોહની કર્મની ત્રણ પ્રકૃતિ અને કષાય મોહનીની પ્રથમની ચાર પ્રકૃતિ ઉપર પ્રથમ જય મેળવવો જોઈએ, અને ક્રમે ક્રમે દુર્ગુણોનો ત્યાગ કરવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. સાથે પ્રમાદાચરણનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. પ્રમાદાચરણનો ત્યાગ કરીએ તો જરૂર આપણે આગળ વધી શકીશું.

યોજક.

વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ-વડોદરા.

જૈન સમાજસેવા અને આવકક્ષેત્રની ઉન્નતિ માટે કેવા પ્રયત્નની જરૂર છે? ૯૭

જૈન સમાજસેવા અને આવકક્ષેત્રની ઉન્નતિ માટે કેવા પ્રયત્નની જરૂર છે ?

(ભાવનગરમાં જૈન સ્વયંસેવક બંધુઓની સેવા.)

ચાર વર્ષથી ચાલતા યુરોપના ભયંકર યુદ્ધથી દરેક વસ્તુની મોંઘવારી અને ગયા વર્ષમાં સારો વરસાદ ન થવાથી પહેલ આ દેશમાં દુકાળથી આ દેશની પ્રબલ ત્રાસી ગઈ હતી, દરગ્યાન આ દેશમાં ઇન્ફલ્યુએન્ઝાના નામથી ઓળખાતો રોગ મુંઝઈમાંથી પ્રથમ શરૂ થયો અને રોજના છેવટે આડશોંહ સુધી મરણ ત્યાં એ રોગથી થવા લાગ્યા; તેટલુંજ નહીં પરંતુ તે રોગ સાથેજ ગુજરાત કાઠીયાવાડમાં અને દેશમાં સર્વ સ્થળે ભાદરવા આશો માસમાં ફેલાઈ જતાં મરણ સંખ્યા દરેક સ્થળે વધતાં વધારે ત્રાસ ફેલાઈ ગયો. એક તો દુકાળ મોંઘવારી અને બીજી બાબુ રોગના ત્રાસથી મનુષ્યને અત્યંત મુશ્કેલીઓ ઉભી થઈ. મુંઝઈમાં આ રોગનો ઉપદ્રવ શરૂ થતાં અને આપણી જૈન કોમમાં મરણનું પ્રમાણ વધારે આવતાં ત્યાંના શ્રીમતોએ થોડાજ વખતમાં જૈન કોમની મદદે આવી મોટા પાયા ઉપર હીરાબાગમાં એક જૈન હોસ્પિટલ ખોલી હતી અને જેનાથી આપણા બંધુઓને રાહત મળી છે, તેટલુંજ નહીં પરંતુ બહારગામ પણ દવાઓ મોકલી કાર્ય-ફરજ બજાવી છે, જેથી તે ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે. જેમ જૈનોએ આ કાર્ય મુંઝઈમાં કર્યું છે, તેમ બીજી પ્રબલોએ પણ તેવા ખાતાં ખોલી, સ્વયંસેવકો તૈયાર કરી, દવાઓ પહોંચાડી મનુષ્યસેવાનું કાર્ય કરેલ છે જે પ્રશંસનીય છે. આ રીતે જેમ બીજા સ્થળોએ કાર્ય થયું છે તેમ અત્ર ભાવનગર શહેરમાં પણ ગયા ભાદરવા માસથી આ ઉપદ્રવ શરૂ થતાં રોજના ઝોંશી અને ઉપર પણ મરણ સંખ્યા વધી જતાં ગભરાટ ફેલાઈ ગયો હતો. મુંઝઈની જેમ અત્રે પણ બીજી કોમોએ કાર્ય કર્યું હતું તેમ આપણી કોમમાં પણ મરણ સંખ્યા વધવા લાગી જે જોઈ હૃદય કંપવાં લાગ્યું જેથી અત્રે એક જૈન સ્વયંસેવક મંડળ તૈયાર થયું અને તાત્કાલિકમાં એક ફંડ તૈયાર કરી જલદીથી સમાજસેવા બજાવવા આપણા યુવક જૈન બંધુઓ તૈયાર થઈ ગયા. જેમાં ગાંધી વ-હ્નિદાસ ત્રિભુવનદાસ, વોરા નરોત્તમદાસ સાકરચંદ, શા. પરમાણુદાસ કુંવરજી, વોરા જગજીવનદાસ અમરચંદ, વડીલ વૃજલાલ દીપચંદ એ પાંચ સેક્રેટરીઓ અને શા. ભીખાભાઈ હેમચંદ ટૂંઝરર, તેમજ છોટાલાલ ત્રિભુવનદાસ વગેરે ૫૦ થી ૬૦ બંધુઓએ પોતાનો રોજગાર છોડી આ ઉપદ્રવની સામે બચાવ કરવા અને જૈનબંધુઓની આવા વખતમાં સેવા કરવા કટીબદ્ધ થયા. પ્રથમ હેરીસરોડના નાકે

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસની યોગીસે એક ફ્રી (મફત) દવાખાનું ઉઘાડ્યું. ત્રણ ડોક્ટરો અને એ દેશી વૈદોની ગોઠવણ કરી અને દવા આપવા માટે એ કંપા ઉન્ડરોની ગોઠવણ કરી. દવાખાનેથી જૈનખંધુઓ અને ઇતર આવે તો તેને પણ દવા આપવાની ગોઠવણ શરૂ કરી દીધી, તે સાથે ઘેર ઘેર ગળ્ગર સોલ્યુશન વગેરે ઇથ્રેલ દવા તથા કરીયાતું વગેરેના ઉકાળા વગેરે દેશી દવા જૈનખંધુઓને પહોંચાડવાનું જૈન સ્વયંસેવક ખંધુઓએ શરૂ કરી દીધું. જે ખંધુઓને વૈદ ડોક્ટરની જરૂર હોય તેને ઘેર તેઓને મોકલવાની ગોઠવણ શરૂ કરી દીધી. આખો દિવસ તેજ કાર્ય સિવાય સ્વયંસેવક ખંધુઓ બીજું કાર્ય કરતા નહોતા. અને આ રોગ થેપી છે તેવી હકીકત બહાર આવ્યા છતાં તેની દરકાર નહીં કરતાં બીમાર ખંધુઓના શરીરને સ્પર્શ કરી સેવા બજાવી છે. દવા સિવાય ખોરાક, કપડા વીગેરેની પણ જરૂરીયાતો પુરી પાડવામાં આવતી હતી, દવાખાને રોજ બશેહુ દર્દીને દવા આપવામાં આવતી હતી. તથા ઘેર બેઠા ચારશેથી પાંચશે મનુષ્યોને દવા પહોંચાડવામાં આવતી હતી, તે સિવાય અડખેપડખેના નાના નાના ઘણા ગામોમાં પણ આ જૈન સ્વયંસેવક ખંધુઓ જાતે જઈને દવા વગેરે આપતા હતા. લાગણી પૂર્વક કીર્તિની લાલસા વગર ફરજ સમજી આ વખતે આ જૈન સ્વયંસેવક ખંધુઓએ જૈન સમાજની સારી સેવા બજાવી છે. અનેક જૈન ખંધુ જહેનોને આથી આરામ, આશ્વાસન મળ્યું છે, આવી રીતે આ સ્વયંસેવક ખંધુઓએ લગભગ સવા મહિનો ઉત્તમ રીતે કાર્ય બજાવ્યું છે જેથી તેઓને ધન્યવાદ ઘટે છે. સમાજ સેવા કરવી તે દેશ સેવા કે પ્રાણી માત્રની સેવા કરવાની નિશાળનું પ્રથમ પગથીયું છે, જૈનકોમમાં જૈનખંધુઓ કોઈ પણ કાર્યમાં સમાજસેવા કરવા શીખે કે કરે તે ખરેખર પ્રશંસાપાત્ર છે. આવું સરસ કાર્ય લાગણીપૂર્વક અત્રેના જૈન સ્વયંસેવક ખંધુઓએ કર્યું જેને માટે અત્રેના સમાજ અને ‘જૈનપત્ર’ જેવાએ વખાણ કરી નોંધ લીધી છે, ત્યારે અમારે સખેદ જણાવવું પડે છે કે ભાઈબાંધ “ જૈનધર્મ પ્રકાશ ” તેને માટે કાંઈ પણ નહીં લખતાં જાણે કાંઈ અત્રે બન્યુંજ નથી તેમ અજાણ રહે છે, તેના શ્રીયુત્ત એડીટર ત્યારે આ કારતક માસના તેમના અંકમાં સ્ફૂટનોંધ ચર્ચામાં મુબઈ જૈન હોસ્પિટલ અને તે કાર્ય કરનારની પ્રશંસા કરે છે નોંધ લે છે ત્યારે પોતે અત્રે હાજર છતાં આ કાર્ય જોયું જાણ્યું છતાં સ્વયંસેવક ખંધુઓનું કાર્ય નજરે જોવે છે છતાં જે માટે અત્રેના આખો જૈનસમાજ પ્રશંસા કરે છે. છતાં તેના કાર્યની કે તનમન ધનથી સેવા કરનાર આ જૈન સ્વયંસેવકોની સેવા માટે એક શબ્દ લખવાને પણ સંકોચાવું તે શું ઈષ્ટ છે ? આવી સમાજ સેવા કરનાર ખંધુઓની વાણી, લેખની કે પેપરદ્વારા કાર્યની નોંધ લેવી કે સારા શબ્દોમાં લખી તેના કાર્યના અનેક કાર્ય કરનારની કદર કરવાથી લવિધ્યમાં સમાજ સેવાના

જૈન સમાજસેવા અને આવકક્ષેત્રની ઉન્નતિ માટે કેવા પ્રયત્નની જરૂર છે? ૯૯

કાર્યમાં તેઓ વધારે લાગ લે, પરંતુ તેને બદલે પોતાના પ્રકાશમાં એક અક્ષર નોંધ તરીકે કે બીજી રીતે લેવામાં આવ્યો નથી તે જોઈ અન્યબાળી લાગે છે; ખેર! તેઓશ્રીને ગમ્યું તે ખરું! તેઓએ કાંઈપણ પ્રકટ ન કર્યું તેથી સ્વયંસેવકો બંધુ-ઓની કાર્ય સેવા ચાલી જતી નથી તેમણે તો ખરેખરી ફરજ બજાવી છે અને લ-વિષયમાં વધારે સારી જૈનસમાજની સેવા કરશે અને આત્મકલ્યાણ કરવા સાથે વધારે ધન્યતાદને પાત્ર થશે એ નિઃશંક છે.

આ વખતે આ રોગને લઈ સ્વયંસેવક બંધુઓએ ઘેર ઘેર ફરી દવા વગેરેને પહોંચાડ્યું છે તેથી તેમજ હાલમાં તે બંધુઓએ તૈયાર કરેલી જૈન હીરેકટરી ઉપરથી અત્રે જૈનસમાજની એકંદર સ્થિતિનું ભાન આ જૈન બંધુઓને થયું છે. અને સમાજને શી શી જરૂરીયાત છે તે પણ કેટલેક અંશે તેઓના બાણવામાં આવ્યું છે. બીજી કોમ જ્યારે પ્રગતિમાં આગળ વધે છે ત્યારે જૈન કોમ આચારમાં, કેળવણીમાં અને શારીરિક સ્થિતિમાં પાછળ રહેલી માલુમ પડે છે. અત્યારે આપણી જૈન કોમમાં તેમની ચાલુ પ્રગતિ માટે, તેની ઉન્નતિ માટે જોઈએ તેટલા સાધનો નથી. અને ઉપાયો લેવાતા નથી જેથી આવકક્ષેત્ર કે જે સાત ક્ષેત્રનું રક્ષણ જેનાથી થઈ શકે છે તે નળાળું પડેલ છે, તેનું કારણ લગવાનના વચનોનો અમલ જોઈએ તેવો થતો નથી તે છે, તીર્થંકર લગવાનનું કથન એ છે કે જે જે કાળમાં જે જે ક્ષેત્ર 'સિદ્ધાતું' હોય તે તે ક્ષેત્રને સુખ્ય કરી તેની બિલ્લતિનો પ્રથમ પ્રયાસ કરવો અને બીજા ક્ષેત્રોને ગોણુ રાખવા, પરંતુ તે ઉદ્દેશ આપણે ભુલી ગયા છીએ અથવા બીજી તરફ આપણને ધરવા નથી અથવા તે પણ આત્મકલ્યાણનો માર્ગ છે તે સમજ્યા નથી. ગમે તેમ હો પરંતુ દાખલા તરીકે એક કાળમાં એક દેશમાં એક વખત દેવાલયોની અમુક પ્રમાણમાં જરૂર હતી, તેના પુરતા રક્ષણ માટે દેવદ્રવ્યની જરૂર હતી, તે તે કાળ વ્યતીત થયો, દેવાલયો પુરતા થયા. દેવદ્રવ્ય જોઈએ તે કરતાં વધારે પ્રમાણમાં થયું, છતાં બીજા તેને લગતા કે બીજા ધાર્મિક કાર્યો ચલાવવા વગેરે માટે જે સાધારણ દ્રવ્ય જોઈએ તેની તો દરકાર રહીજ નહીં અને જ્યાં ત્યાં દેવદ્રવ્યની દરેક સ્થળે વૃદ્ધિ થવા લાગી જેથી સાધારણ દ્રવ્ય નહીં હોવાથી-તેની દરકાર નહીં કરવાથી બીજા ખાતાઓમાં થતા ખર્ચ માટે દેવદ્રવ્યના દેવાદાર અને સાધારણ ખાતામાં દેવુ-ટોટો વગેરે ઘણું સ્થળે પડવા લાગ્યો અને પડેલો આપણે સાંભળીએ પણ છીએ. એટલે કે માત્ર સાતક્ષેત્રમાં એકજ ક્ષેત્ર તરફ દૃષ્ટિ રહી, જેથી બીજા ક્ષેત્રો તરફ જોઈએ તેવી દૃષ્ટિ રહી નથી, સમય એવો આવી લાગ્યો કે ઘણું સ્થળે જૈનોની વસ્તી ઘટવાથી-બીલકુલ નહીં રહેવાથી તેથી દેવાલયોની સંભાળ રાખનાર ન રહેવાથી કેટલેક સ્થળે અપૂજ્ય રહેવાનો અને કેટલેક સ્થળે એક સાથે પ્રતિમાજી

એકઠાં કરવાનો વખત આવી લાગ્યો, છતાં હજી પણ જરૂરીયાત વગર તેની વૃદ્ધિ થયેલી ઘણા સ્થળે સાંભળીએ છીએ. પરંતુ તેનું અને બીજા ક્ષેત્રોનું રક્ષણ કરનાર શ્રાવક ક્ષેત્રની તો કોઈ દરકાર કરતું નથી, આટલા ઉપરથી અમારો કહેવાનો હેતુ એવો નથી કે દેવાલયો ન બંધાવવા, દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિ ન કરવી, પરંતુ જમાનાને શેની પ્રથમ જરૂરીયાત છે અને કયા ક્ષેત્રની મુખ્યતા રાખી અત્યારે કામ લેવું અને તેનીજ વૃદ્ધિ કરવી તેમ કહેવા માંગીએ છીએ. બીજા ધાર્મિક કાર્યો જેવા કે દેવાલય બંધાવવા, વરઘોડા ચડાવવા, સ્વામીવાત્સલ્યને નામે જમણું કરવા વગેરેમાં જેમ શ્રીમંતોનો પૈસો વપરાય છે, તેમ જૈન બંધુઓની ઉન્નતિ માટે જો આટલો પૈસો ખર્ચાય તો થોડા વખતમાં જૈનોની પ્રગતિ થયા સિવાય રહેજ નહીં, વળી જૈન સમાજ પાસે જેટલું ધાર્મિક ખાતામાં દેવદ્રવ્યમાં નાણું અને તેની વૃદ્ધિ માટે પ્રયાસો શરૂ છે તે નાણું જેમ બીજે વ્યાજે ધીરી તેનું રક્ષણ કરવામાં આવે છે, તેમ તેનું રક્ષણ અને વૃદ્ધિ થવા સાથે જૈનોની ઉન્નતિ માટે—શ્રાવક ક્ષેત્રના રક્ષણ અને પ્રગતિ માટે ઉપયોગ કરવાની શાસ્ત્ર મના કરતું હોવાથી માત્ર સાધારણ દ્રવ્ય હોય અથવા તેની વૃદ્ધિ કે આવક—ઉપજ માટે પ્રયાસ થતા હોય તોજ શ્રાવકક્ષેત્ર માટે કામનું છે. વર્તમાન સમયમાં શ્રાવક ક્ષેત્રના રક્ષણ અને ઉન્નતિની જલદીથી જરૂર છે અને તેના રક્ષણ સિવાય બીજા ક્ષેત્રના રક્ષણ થઈ શકતા નથી અને થઈ શકશે નહીં, તેવું સમજવા અને જ્ઞાનચક્ષુઓથી જેવા જૈન બંધુઓ ક્યારે શીખશે ? જો આ કાળમાં શ્રાવક ક્ષેત્રની ઉન્નતિ અને રક્ષણનીજ ખાસ જરૂર છે તો તેને મુખ્ય કરી બીજા ક્ષેત્રોને ગૌણ કરી દરેક સ્થળે સાધારણ દ્રવ્યની વૃદ્ધિ અને આવક માટે ઉપાયો લેવાની આ કાળમાં મુખ્ય જરૂર છે, અને વગર જરૂરીયાતે હાલ ગૌણમાં મુકવાની જરૂરીયાતવાળા દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિને બદલે સાધારણ દ્રવ્ય કે જે દરેક ક્ષેત્રોમાં તેનો ઉપયોગ થઈ શકે છે તેની વૃદ્ધિ અને આવક માટે શામાટે જલદી પગલાં લેવામાં આવતાં નથી ? બીજાં ઘણા ધાર્મિક કાર્યોમાં થતી આવક જેમ દેવદ્રવ્યમાંજ લઈ જવામાં આવે છે તેમ તેવા ધાર્મિક કાર્યોમાં થતી આવક માત્ર સાધારણ દ્રવ્ય એકજ ખાતું રાખી તેમાંજ લઈ જવી અથવા બીજી યોગ્યરીતે ફેરફાર કરવો, અને તે સાધારણ ખાતું કે જેમાંથી દેવાલયનું રક્ષણ, મરામત, દેવપૂજા વગેરેમાં થતો ખર્ચ અને બીજા બધા ક્ષેત્રોમાં થતો ખર્ચ એ તમામ આ સાધારણ ખાતામાંથી થઈ શકતો હોવાથી તેવો દરેક સ્થળે પ્રયત્ન થવાની જરૂર છે. શ્રાવક ક્ષેત્રની વર્તમાન સમયને અંગે સુધારણા અને પ્રગતિને માટે જેમ લક્ષ આપવાની જરૂર છે. તેમ આ સાધારણ દ્રવ્ય એવું છે કે તેમાંથી કોઈપણ કાળે કોઈપણ ક્ષેત્રનું રક્ષણ થઈ શકશે અને શ્રાવકક્ષેત્રની—જૈન સમાજની ઉન્નતિ થઈ શકશે. સંકુચિત દષ્ટિવાળા જૈન બંધુઓએ આ વાત ઉપર લક્ષ આપવાની ખાસ જરૂર છે, નહીં તો

જૈન સમાજસેવા અને શ્રાવકક્ષેત્રની ઉન્નતિ માટે કેવા પ્રયત્નની જરૂર છે? ૧૦૧

દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિ થયેલી અને સાધારણ દ્રવ્યમાં ટોટો પડ્યાની, દેવદ્રવ્યના દેવાદાર રહ્યાની વગેરેની ખુમો જેમ ઘણા સ્થળે સાંભળાય છે તેમ માત્ર એકજ ખાબુ દૃષ્ટિ રાખવાથી તેવી ખુમો વધારે સાંભળતી પડશે; અને છેવટે દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિને બદલે નુકશાન થયેલું જોવાનો વખત પણ ભવિષ્યમાં આવી લાગે તે બનવા-જોગ છે. સાંભળવા પ્રમાણે કોઈ પણ કાર્યમાં શ્રી ચતુર્વિધ સંઘ મળીને ધાર્મિક ખાતાઓનો ફેરફાર-ગણતરી કે આવકના વિભાગ કે તેનો ફેરફાર દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ વગેરે જોઈને કરી શકે છે તો તેમ પણ કરવાની જરૂર છે. તો તે રીતે કે બીજી રીતે સાધારણ દ્રવ્યની વૃદ્ધિ અને તે એકજ ખાતું માત્ર રાખવાથી કોઈપણ કાળમાં કોઈ પણ ધાર્મિક ખાતાને અડચણ કે તંગી પડશે નહીં અને દરેક ખાતા સુવ્યવસ્થાથી ચાલી શકશે. આવી રીતે આ ખાતાની વૃદ્ધિથી જે કાળમાં જે ખાતું સિદ્ધાતું હોય તેને તે સાધારણ ખાતામાંથી તે સીદ્ધાતો ખાતાને જરૂર વખતે મદદ કરવી ઉપયોગી થઈ પડશે. જૈનોની શારીરિક સ્થિતિ સુધારવાની પ્રથમ જરૂરીયાત છે. તેમને આચાર શીખવવો, તનદુરસ્તી સાચવવા માટે શીક્ષણ આપવું, સ્વચ્છ મકાન અને હવાની સગવડના સાધનો કરી આપવા, બીમાર માટે સેનેટેરીયમ બંધાવવા વગેરે તેમજ તેમને કેળવણીના સાધનો પણ બહોળા કરી આપવા, ધાર્મિક શિક્ષણ ઉંચા પ્રકારનું મેળવી આત્મકલ્યાણ કરે, કરાવે અને છેવટે સમાજસેવા-દેવ, ગુરૂ, ધર્મ અને ધર્મી બંધુઓની સેવા કરતાં શીખે તે બધા માટે આવા સાધારણ દ્રવ્યની-મોટા ભાગની અને માત્ર એકજ ખાતાની નિરંતર આવકોના સાધનો જલદીથી તૈયાર કરવાની હાલ જરૂર છે. હાલ તો શ્રાવકક્ષેત્ર સુધારણા માટે કે જૈન બંધુઓની ઉન્નતિ માટે જોઈએ કરવામાં આવે તો માત્ર માંડમાંડ પરાણે શ્રીમંતો વગેરે ભરી આપે અને જ્યાં સ્વામીવાત્સલ્ય કે અતીચળ નામ રહે તેવી માન્યતા હોય ત્યાં હજારો રૂપૈયા આવી મળે. હાલમાં લાવનગરમાં ગયા પર્યુષણમાં તેવાજ એક કાર્ય માટે મોટી રકમની ઉત્પત્તિ થઈ શકી હતી, તેના વ્યાજની ઉપજમાંથી જે સ્વામીવાત્સલ્ય થતાં જે વધે તે જૈને જરૂરીયાત હોય તેવા જૈનબંધુઓને સહાય આપવી કે જે એક નાની રકમ છે, જેમાં સહાય અનાજ-કપડા વગેરે આપવાના છે. એટલે કે જનસુખાકારી કેળવણી-આત્મકલ્યાણની પ્રગતિના માર્ગોમાં દ્રવ્ય જોઈએ તેટલું કોઈ આપતું નથી. કીર્તિને માટે આપે છે; જો તેમ ન હોત તો ઇનકલ્ચુએન્સ આ વખતે અત્રે શરૂ થયો ત્યારે ફંડમાં ભરાયેલી એકત્ર રકમના સરવાળાથી વધારે રકમ એક એક અનેક જૈનબંધુઓએ સ્વામીવાત્સલ્યના કાર્યમાં પર્યુષણમાં આપી છે, પરંતુ અમારો જૈનબંધુ એવો કોઈ ન બહાર આવ્યો કે, જેણે સ્વયંસેવકો બંધુઓને કહ્યું હોય કેજ્યારે તમો બંધુઓ જ્યારે જાતિમહેનત કરો છો તો તે તમામ ખર્ચ કે

૧૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અડધો ખર્ચ અમો એકલા આપીશું. કારણકે ખર્ચ તો માત્ર સ્વામીવાત્સલ્યમાં એક એક બંધુએ આપેલી રકમથી પણ ઓછું થવાનું છે અને અનુભવ પ્રમાણે માત્ર એક માસજ ઉપદ્રવ રહેતો હોવાથી બહુજ ખર્ચ થવા સંભવ નહોતો અને થયું પણ તેમજ છે; છતાં કોઈ બંધુ આવા જૈન બંધુઓની ખરેખરી સેવા બળવવાનો વખત હતો ત્યાં તેટલા પૈસા આપવા કહી શકેલ નથી. મતલબ કે જરૂરીયાત, ઉપયોગ અને અમય વર્તીને કાર્ય કરવું એ જૈન સમાજે-જૈન બંધુઓએ ખાસ શીખવાની જરૂર છે, અને તેમ કરવામાં આવે તોજ તેજ સમાજની, તેમાં રહેલા મનુષ્યોની ઉન્નતિ-પ્રગતિ થઈ શકે છે, બાકી જમાનો-વખત તો તેનું કામ કર્યું જાય છે.

પ્રકીર્ણ.

હાલમાં શહેર ભાવનગરમાં શ્રી જૈન સ્વયં સેવક મંડલે પોતાના ખર્ચે જૈન ડીરેક્ટરી અત્રેની તૈયાર કરેલી છે, જેનો રીપોર્ટ તૈયાર કરી તેઓ બહાર મુકવાના છે, જેથી અત્રેની જૈન કોમના આગેવાનો તે ઉપરથી સમાજ માટે શી શી જરૂરીયાત છે પુરી પાડવા શું પ્રયત્ન કરે છે તે જોવાનું છે. ગયા પર્યુષણમાં સ્વામીવાત્સલ્ય માટે આગેવાન બંધુઓએ જે પ્રયત્ન કરી એક સારી રકમનું ભંડોળ કર્યું છે તે હવે આ ડીરેક્ટરીના રીપોર્ટ ઉપરથી અત્રેના જૈન સમાજને જે જરૂરીયાત જણાય તે પુરી પાડવા જૈનોની પ્રગતી માટે તે કરતાં પણ વધારે સાફ ભંડોળ કરી પોતાની ફરજ બજાવશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

અત્રેના જૈન સ્વયં સેવક બંધુઓને આ સમાજસેવાના બીજા પ્રયત્ન માટે ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

અંત્યાવસોક્ત.

શ્રી રાજનગર જૈન સ્વેતાર્થર ધાર્મિક ઇનામી પરિક્ષાની સંસ્થાનો સં. ૧૯૭૩-૭૪ ની સાલનો રીપોર્ટ અભિપ્રાયાર્થે અમોને ભેટ મળેલ છે, આ સંસ્થાનો જન્મ સં. ૧૯૭૩ ના કા-

પુસ્તક પહોંચ.

૧૦૩

સ્તક માસમાં શ્રીમાન આચાર્ય આનંદસાગરજી મહારાજના ઉપદેશથી અમદાવાદમાં થયો છે. જૈન વિદ્યાર્થીઓનું લક્ષ ધાર્મિક જ્ઞાન અને ક્રિયા ઉપર દોરાય તે ઉદ્દેશ પાર પાડવા માટે આ સંસ્થાનો પ્રયત્ન છે. જેને લઈને પ્રથમ ગઈ સાલના અષાઠ માસમાં વિદ્યાર્થીઓની પરિક્ષા લેવામાં આવી હતી. અમદાવાદની ૯ ધાર્મિક શાળાના વિદ્યાર્થીઓ ૨૭૧ પરિક્ષામાં બેઠા હતાં જેમાં ૨૦૧ વિદ્યાર્થી પાસ થયા હતા. જેમાં ચાર ધોરણના ૧૦૪ વિદ્યાર્થીઓને રૂ. ૨૩૯ ઇનામના આપ્યા હતા. ઇનામનો મેળાવડો ડોશીવાડાની યોજનામાં શ્રીમાન મુનિરાજ શ્રી સિદ્ધિવિજયજી મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે કરવામાં આવ્યો હતો. વિદ્યાર્થીઓની ધાર્મિક અભ્યાસની વૃદ્ધિ માટે ઇનામી પરિક્ષાઓને હિતેજન આપવા જેવું છે. અમદાવાદ જેવા શહેરમાં જ્યાં અનેક શ્રી-મંતો છતાં આ સંસ્થાનું ફંડ હાલ તો ઘણું જ થોડું છે જે વધારવાની જરૂર છે. આ સંસ્થાના સેક્રેટરી ઝવેરી ભોગીલાલભાઈ તારાચંદ ઉત્સાહી અને કાર્યવાહક હોવાથી લવિષ્યમાં આ સંસ્થાના કાર્યને બહુ સારા સ્વરૂપ ઉપર લઈ જશે એવું અમે માનીએ છીએ. આ સંસ્થાની લવિષ્યમાં ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

પુસ્તક પહોંચ.

નીચેના ગ્રંથો અમોને લેટ મળ્યા છે જે સાહાર સ્વીકારીએ છીએ.

૧ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર (હિંદી).	}	શ્રી દીગંજર જૈન ઓશીસ સુરત.
૨ ધર્મ ચર્યા સંગ્રહ.		
૩ કદપસૂત્ર ઉપર નિબંધ અથવા મહાવીર જીવનનું ઐતિહાસીક દૃષ્ટિએ સ્પષ્ટીકરણ.		
૪ પ્રશ્નોત્તર તત્ત્વબોધ. શ્રી જૈન સ્વે. તેરાપંથી સભા-કલકતા.		
૫ શીલ્પ બોધ અથવા થોકડા પ્રગંધ. મુનિશ્રી જ્ઞાનસુંદરજી.		
૫ પાંચોરા જૈન પાઠશાળાનો ચોથો રીપોર્ટ. પાંચોરા.		
૬ શ્રી પ્રદુમ્ન ચરિત્ર મહા કાવ્યમ્.	}	બી. બી. એન્ડ કુંઠ લાવનગર.
૭ સમરાઈચક્રકલા ભાગ ૨-૩ જો.		
૮ શ્રી અંગલસિત્તરિ મૂળ સાથે ભાષાંતર. શ્રી મહાવીર જૈન સભા-ખંભાત.		
૯ શ્રી લઘુ શાંતિ ટીકા સાથે.	”	”

વર્તમાન સમાચાર,

મુનિરાજશ્રી જયવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

ન્યાયલોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી જયવિજયજી મહારાજ ગયા માસમાં ઘોળ ગામમાં ઘણા વખતથી થયેલ પક્ષધાતની બીમારીથી સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. આ મહાત્મા શુભારે ચાલીશ વર્ષના દિક્ષીત હતા. સ્વભાવે શાંત, સરલ હૃદયના અને ચારિત્ર પાળવામાં નિત્ય સાવધાન હતા. ગણિતાનુયોગના વિષયમાં તેઓશ્રી કુશળ હતા. આ મહાત્માના સ્વર્ગવાસથી એક મુનિરત્નની જૈન સમાજને ખરેખરી ખોટ પડી છે. તેમના સુશિષ્ય મુનિશ્રી પ્રતાપવિજયજી મહારાજને અમો દિલાસો આપી મહુમના આત્માની શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ.

પંન્યાસજી મહારાજ શ્રી શાંતિવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

આ મહાત્મા શ્રીમાન વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજના શિષ્ય પંન્યાસજી શ્રીમદ્ ચતુરવિજયજી મહારાજના શિષ્ય હતા. ઘણા વર્ષના દીક્ષીત હોવા સાથે ઘણાજ સરલ હૃદયના, શાંત અને અઘ્યાસી હતા, ચારિત્ર પાળવામાં નિરંતર ઉત્સુક હતા. આ મહાત્મા પણ ઇન્દ્રદ્યુએન્જાના રોગથી સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. આ વ્યાધિએ આવા મહાન પુરુષને પણ છોડ્યા નથી. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી એક મહાત્માની ખોટ પડી છે જેને માટે અમો સંપૂર્ણ દિલગીરી જાહેર કરીએ છીએ.

પંન્યાસજી શ્રીમદ્ ચતુરવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

શાંત મૂર્તિ શ્રીમાન વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજના શિષ્ય પંન્યાસજી શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તા. ૫-૧૧-૧૯૧૮ ના રોજ શહેર ભાવનગરમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. ઉક્ત મહાત્મા ૩૭ વર્ષના દીક્ષીત હતા. વયોવૃદ્ધ, શાંત, સરલ સ્વભાવી, તેમજ ચારિત્રપાત્ર મુનિ હતા. ઉક્ત મહાત્માને દમનો વ્યાધિ હોવાથી વ્યાખ્યાન વાંચવા, દેવદર્શન જવા આવવા વિગેરેમાં વ્યાધિને લઈને ઘણીજ સુશકેલી પડતી તે તેમજ બીજા સાધુધર્મની ક્રિયામાં ઉઘમી રહેતા હતા. આ વખતના ભાવનગરના ચાતુર્માસમાં તેઓશ્રીની સમતા-શાંતપણાથી તેઓશ્રીનું પ્રભાવીકપણું દેખાતું છે. આવા મુનિરત્નના સ્વર્ગવાસથી જૈન કોમને ખરેખર ખોટ પડી છે. તેઓના પવિત્ર આત્માને અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ ઇચ્છીએ છીએ.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોજ્ઞાપ્તિ ખાતું.

થોડા વખતમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થશે.

છપાતા નવા ગ્રંથો.

- ૧ પંચસંગ્રહ. શેઠ રતનજીભાઈ વીરજી તરફથી.
- ૨ સત્તરિસય ઠાણુ સટીક-શાહ યુનીલાલ ખુબચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૩ સુખુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા. શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૪ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય. ૫ ધર્મપરીક્ષા. જામનગરવાળી બેન મણી તરફથી
- ૬ જૈન મેઘદૂત સટીક. ૮ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ.
- ૭ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ ૮ દ્રૌપદી સ્વયંવર નાટક.
- ૧૦ અંતગઢશાંગ સૂત્ર સટીક ભરૂચ નિવાસી બહેન ઉજ્જમબહેન તથા હરકોરબહેન તરફથી.
- ૧૧ શ્રી કુદપસૂત્ર-કીરણાવળી. શેઠ દોલતરામ વેણીચંદના પુત્ર રત્ન સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તેમના ધર્મપતિ બાઈ યુનીબાઈ માણસાવાળાની દ્રવ્ય સહાયથી.
- ૧૨ શ્રી ઉપાસકદશાંગ જુહારીવાળા શેઠ પીતાબરદાસ પત્રાજી.
- ૧૩ શ્રી નિર્યાવલી સૂત્ર. શેઠ હરીચંદ ગોપાળજી શ્રી શિહોરવાળા તરફથી.

છપાવવાના ગ્રંથો.

- ૧ સિદ્ધપ્રાભૂત સટીક. ૨ પટસ્થાનક સટીક.
- ૩ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક. ૪ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સટીક.
- ૫ બંધહેતુદય ત્રિભંગી સટીક. ૬ બંધોદયસત્તા પ્રકરણ સટીક.
- ૭ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત. ૮ વિજ્ઞપ્તિ સંગ્રહ.
- ૯ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય. ૧૦ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
- ૧૧ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. ૧૨ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ ટીકા સાથે.
- ૧૩ ધાતુ પારાયણ.

આગમો છપાવવાની થયેલ યોજના.

- ૧ અનુત્તરોચ્ચાઈસૂત્ર સટીક. ૨ નંદીસૂત્ર. શ્રીહરિમદ્રસૂરિકૃત ટીકા સાથે.

આ સભાના નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો.

- ૧ શા. નાગજીભાઈ વનમાળીદાસ રે૦ ભાવનગર બી. વ. લાઈફ મેમ્બર.

(શુભર ભાષાંતર)

શ્રીભગવતી સૂત્ર.

(પ્રથમશુદ્ધ)

કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ ટપાલખર્ચ જુદું.

શ્રી જૈનધર્મતું ખરું જીવન સર્વજ્ઞ પ્રણીત સૂત્રો છે. આ ભારતવર્ષ ઉપર વિજયધ્વજ ફરકાવનાર આખા જૈન ધર્મની ઇમારત સૂત્રોના પાયા ઉપર જ રચાણી છે. ભગવાન શ્રી જિનપ્રભુની નીતિમય અને પવિત્ર આજ્ઞાઓ, ઉંડા રહસ્યો અને સૂક્ષ્મ તત્ત્વજ્ઞાન જાણવાના મુખ્ય સાધન તેમના પવિત્ર સૂત્રોજ છે. ભગવાન શ્રી મહાવીરપ્રભુની વાણીની એક અક્ષર માત્રથી અનેક અમૂલ્ય શિક્ષાઓના પ્રવાહો એ સૂત્રોમાંથી છુટે છે. સાંપ્રતકાલે જૈનોના પીસ્તાલીશ આગમે કહેવાય તેની અંદર આ પાંચમાં અંગરૂપે ભગવતી સૂત્રની એક મહાન આગમ તરીકેની ગણના થાય છે. આ મહાન સૂત્રમાં રચેને રચેને ઉત્તમ તત્ત્વજ્ઞાન ધર્મોપદેશ અને અધ્યાત્મ વિદ્યાના મૂળ તત્ત્વોનું યથાર્થ પ્રતિપાદન કરેલું છે. મનુષ્ય જન્મમાં આવશ્ય, પ્રાપ્તવ્ય અને જ્ઞાતવ્ય શી વસ્તુ છે તેનો ઓધ કરનાર આ એક સર્વોત્તમ ગ્રંથ ગણાયો છે. પૂર્વાચાર્યોના કેટલાએક લેખોમાં કહ્યું છે કે, શ્રી મહાવીરપ્રભુ અને ગૌતમસ્વામીના પ્રશ્નોત્તરરૂપે પ્રચિત કરેલા ભગવતીસૂત્રમાંથી કર્મપ્રકૃતિના સ્વરૂપ, તાત્ત્વિક સિદ્ધાંતો, આચાર્યમો અને વિવિધ રહસ્યના ઓધો મળી શકે છે; તેથી આ મહાન ગ્રંથ સંસારસાગરથી તરવાને ઉત્તમ નૌકારૂપ, જૈન સંવેગી મહાત્માઓને વિશ્રાંતિને માટે માનસરોવરરૂપ, અખંડ આત્મિક આનંદનો અનુભવ કરવાને કલ્પવૃક્ષરૂપ અને અનાદિકાળના અજ્ઞાનરૂપ ગજેન્દ્રને દૂર કરવામાં કેસરીસિંહરૂપ કહેવાય છે. આ પ્રથમ શતકના પહેલા ઉદ્દેશમાં કર્મના ચલનનો વિષય આવે છે તેની અંદર તે વિષે નવ પ્રશ્નો કરવામાં આવ્યા છે. બીજે ઉદ્દેશ દુઃખ વિષયનો છે, જેમાં જીવે પોતે કરેલા દુઃખને વેદના સંબંધી પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. ત્રીજે ઉદ્દેશ કાંક્ષા પ્રદેશનો છે; જેમાં જીવે કરેલાં કાંક્ષામોહનીય કર્મના પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. ચોથો પ્રકૃતિનો ઉદ્દેશ છે; જેમાં કર્મની પ્રકૃતિ-લેદના પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. પાંચમો ઉદ્દેશ પૃથ્વી સંબંધી છે, જેમાં “પૃથ્વીઓ કેટલી છે?” એ પ્રશ્નનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. છઠ્ઠો યાવત ઉદ્દેશ છે, તેની અંદર કેટલા અવકાશને અંતરે સૂર્ય રહેલો છે, તે સંબંધી નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. સાતમા નૈરયિક ઉદ્દેશમાં નરકને વિષે ઉત્પન્ન થતાં નારકી સંબંધી નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. આઠમા ખાલ નામના ઉદ્દેશમાં “મનુષ્ય એકાંત ખાલક છે કે કેમ?” એ પ્રશ્નનું નિરાકરણ કરવામાં આવ્યું છે. નવમા શુરત્વના ઉદ્દેશમાં “જીવો કેવી રીતે શુરત્વ-ભારેપણાને પામે છે?” ઇત્યાદિ પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે અને દશમા ચલનાદિ ઉદ્દેશોમાં ચાલતું છે, એ અચલિત છે. ચાલતું નથી. ઇત્યાદિ પ્રશ્નોના આલેખ કરવામાં આવ્યો છે.

આત્માને તમગી ગાભાઈ શાહ ભાવનગર.

Registered No. B. 431